Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

کتاب: د خيالونو جزيره

وېناوال: محمدالله کمال

چاپ کال: ۱۳۸۱هجري لمريز ورى- ۲۰۰۲ اپرېل

چاپ ځاى: سهار کمپوزنگ سنټر

کمپوزر: پخپله (م. ک)

چاپ شمېر: زر ټوکه

خپرندوى: سهار خپرندويه اداره - پېښور

د مکرر چاپ حق پخپله له شاعر سره خوندي دى

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون:

د لوی خدای ج په نامه او بیا...

نن غرمه زه یوازې پر دسترخوان ناست یم

خو دا نن هم د تېرو ورځو په شان په یوه ښکلي خیال وزنګېدم

د انسان ژوند دی، رښتیا هم د سترګو په رپ کې تېرېږي .

غرمه مهال به یې په زینه کې د لکېې ټکهار جګ شو

پاس به چې راوخوت نو په لوړ آواز به یې په ټولو سلام واچاوه .

بیا به یې د کورنۍ له ټولو غړو سره د روغ رنځور پوښتنه وکړه

ماته به یې د خپلې پخوانۍ لورېنې له مخې وویل: "هغه کتاب متاب دې څنګه شو؟"

زما زړه به د نور کله پرخون ؤ، ځواب به مې ورکړ:"خدای مهربان دی، ډېر زر به چاپ شي".

هغه به د خپل همېشني عادت له مخې پخپله سپینه ږیره لاس لاس راتېر کړ او وبه یې ویل:"بچو رښتیا هم خدای مهربان دی، خدای دې داسې وخت راولي چې ستا د زړه آرمان پوره شي".

هو زما یوه ستره هیله همدا وه چې زما یو وړوکی د شعرونو کتاب چاپ شي .

خو وایي چې تشه لاسه ته مې دښمن یې .

نن بیا په هماغه ځای په کوټه کې ناست یم، خو د خیال له نړۍ نه مې د شرارتي وراره په کړسنده خندا را ووځم .

زه یوازې دې ته انتظار وم، چې د لکېې ټکهار به واورم او بیا به ورته وایم: "پلاره کتاب مې نن چاپ ته ورکړ"!

او ...... او چې کله را په خود شوم، نو هغه د هجرت په دیار د تورو خاورو مېلمه ؤ .

ما زړه مات نه کړ، ځکه چې د پردېسۍ او مهاجرت مرګ شهادت وي .

او....

او په همدې خیال مې زړه را غونډ کړ ومې ویل "پلاره ستا په نامه"

م. کمال

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي کمال شاعري

زه د یوه واقعیت له مخې، پر ځان د اوسنیو ډېرو ځوانو شاعرانو پور بولم، چې پردې اعتراف وکړم چې ډېره ښه شاعري کوي او په ځانګړې توګه د پښتو غزل په ځنې اوربل کولو کې یې خپل نقش ښه ترسره کړی دی؛ خو که خوابې نه بدېږي پر هغوی د داد ورکولو تر څنګ یوه نیوکه هم لرم او هغه دا چې له یو شمېر دغسې شاعرانو نه ځان ډېر ژر ورک شي، دا د کومې رخې خبره نه ده بلکې غواړم چې دغه ډول ځوانو شاعرانو ته وریه زړه کړم چې که د خپل فن تر څنګ له لازم انکسار نه هم کار واخلي او مازې پر یوه پچه ورختلو سره کشمیر ونه ګوري دا به یې د فن او شخصیت دواړو په پخلي کې لا پسې اغېزمن جوت شي .

له هغو ځوانانو نه چې په لږ عمر کې یې د شعر د بام د زینې ډېره برخه په چټکتیا سره ووهله، یو هم ځوان محمدالله کمال دی. زه خو چې پخپله تر کومه حده ددې خبرې عیني شاهد یم، د ښاغلي کمال، له شعر او شاعرۍ سره بې کچه مینه، مطالعې او ممارست، د هغه د شعر ماشوم ډېر ژر د ځوانۍ مرحلې ته ورساوه، زه نه غواړم د کمال بې ضرورته ستاینه وکړم او بې وخته یې د غرور په نیلي سپور کړم، خو تر کومه یې چې حق دی باید هغومره داد ضرور ورکړل شي .

د ښاغلي کمال مینه له غزل سره ده او چې رښتیا خبره وي نو غزل خو د ټولو شاعرانو په متفق علیه پرېکړه د شعري انواعو پاچا ګڼل کېږي، په اوسني غزل کې زه په ځانګړې توګه د ځوانو شاعرانو په غزل کې ډېر څه ګورم چې د غزل په ښکلو او رنګینو الفاظو او تعبیراتو کې یو سیاسي، تاریخي او ټولنیز واقعیت په دومره ظرافت سرا روړل شوی وي، چې د سړي زړه غواړي بیا بیا یې ولولي، چې د شعر لویه کامیابي همدغه جذابیت دی او همدا جذابیت شعر تلپاتې کوي، په دې باب د فارسي ادب نومیالی شخصیت ملک الشعرا محمد تقي بهار څومره ښه وایي :

شعر آن باشد که خیزد از دل و جوشد بلب

باز بر دلها نشیند هر کجا گوشی شنفت

راځئ چې خپله پورته ادعا د ښاغلي کمال په شعر کې وګورو :

ذهن کې دې جوړ کړم ببرته رنګ شې د کابل په څېر

زړه سترې دې کړمه اعتماده ته اوس پرې یې

...)غزل (

دغسې ببلګې د کمال په شعر کې ډېرې دي چې زه یې په همدا یوه بسنه کوم .

چې کله خبره د اسلامي سپېڅلې ګروهې شي، نو هم کمال د تخیل او ښکلا لمن نه خوشې کوي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو لښکر د ببر ځېو به را مات شي

د وطن له دنګو غرونو نه و ښارته

ډول به درز وهي سندرې به را واخلي

ځېور غازيان به اوړي يکه زار ته

سمه غر به مينه مينه محبت شي

ښايستونه به رانجه پورې کا يار ته

د سندرو به جادو خوره شي ښار کې

مرګ به ځوړند شي د ژوند په لويه لار کې

...)د شهيد آرمان شعر(

د شاعرۍ کمال همدا دی چې موضوع ښه انتخاب شي او بيا په رنګينو، مخيلو او شاعرانه الفاظو کې بيان شي، راځۍ وګورئ دا غزل :

په شونډو کې موسکۍ نغمه سرای را يادوي

ښايست يې عجيبه دی زړه کې خدای را يادوي

دا تور چاينک له مخې لرې کېږده نن آشنا

د لوړ چينار تر سيورې لاندې چای را يادوی

د شنو سترګو خاوندې ته چې ګورمه شم خوښ

د سرو روسانو تېښته کې "دوای" را يادوي

د کلي د خان زوړ واسکټ مې نه شمه ليدای

د ښکلې کابل سترې نان ګدای را يادوي

يا يې دا غزل؛

لکه بلبل چې په يوه ناره ګلزار ونيسي

داسې د ښکلي يار نغمه د زړګي ښار ونيسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په راتللو خپه نه یم غرنیه آشنا

خپه په دې یم چې د سمې غله به لار ونیسي

کوډګره حسنه لږ زموږ پر سیمه ګام را واخله

چې پاړوګر د عشق کوڅې ښامار ښامار ونیسي

زموږ پر کلي به خوښي دوباره هله راځي

چې د ګودر غاړې منګي کتار کتار ونیسي

نه مو وږمه د بهار حس کړه نه د ښکلي سهار

د محبت څانګې به څه رنګ د ګل بار ونیسي

که دې کاته د محبت وو ښایسته جانانه

کمال به شعر د چامبېلو درته هار ونیسي

کمال په خپل شعر کې اجتماعي موضوعات په ډېره ښایسته، نقادانه، شاعرانه بڼه را اخیستي دي، د دښمني تر سرلیک لاندې شعر یې وګورئ :

چې سترګې غړوو نو هرې خواته دښمني ده

د لوړو لوړو غرونو مخکې شاته دښمني ده

خو د شاعرۍ لاره ډېره اوږده وي او جهان یې ویږ، همدا لامل دی چې ادبپوهان نن په دې عقیده دي چې شعر د تعریف په لنډه او تنګه څولۍ کې نه ځایېږي، نو پر همدې اساس د هر شاعر په مخکې مزلونه دي او چې د کمال په څېر د عمر له پلوه کمکی هم وي، نو هغه خو به ډېر مزلونه وهي. زه باور لرم چې کمال به د شعر او لیکوالۍ که په همدې مینه یې تعقیب کړي لکه دا اوس، ډېره ښه ګانده ولري. حوصلې یې سترې مه شه .

درنښت

استاد فدا محمد فایض

۱۳۸۱/۰۱/۱۵

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کمال د خیالونو جزیره

ما چې غوښتل د ګران محمدالله کمال د خیالونو پر جزیره څه ولیکم، د هېواد د درانه او پاخه شاعر ډاکټر محمد اکبر اکبر پر (مراندې) مې دده د درانه پلار ښاغلي ننګ یوسفزي صیب سریزه را یاده شوه، په هغې کې ښاغلی ننګ صیب لیکي چې یو وخت به که اکبر کوم شعر ویلی ؤ او چا ته به یې وښود نو ویل به یې چې دا یې پلار(ننګ) ورته جوړ کړی دی. خو اوس چې زه کله کوم شعر لیکم نو خلک بیا تبصره کوي چې دا اکبر ورته لیکلی .

ښایي دا به ډېرو لوستونکیو د ښاغلي ننګ یوسفزي لخوا د خپل زوی د هنر او کمال یو ډول ماهرانه ستاینه بللې وي، نه د هغه پر کمال رښتینی اعتراف، خو زه چې اوس د خپل ګران کشر ورور په باب له هماغسې حالت سره مخامخ یم د ښاغلي وکیل صیب ننګ یوسفزي پر رښتینولۍ هم اعتراف کوم او د ګران کمال پر کمال هم چې د خیالونو د جزیرې رازونه را سپړي .

زه د خیالونو د جزیرې پر شعري معیار څه ځکه نه وایم چې ځان په شاعرانو کې نه شمېرم، بل دا چې واقعاً زما د یو وخت د ګوډې ماتې شاعرۍ تر اوج د ګران کمال د شاعرۍ پیل ډېر شاعرانه او ښکلی دی .

ښایي زما پر دې خبره د ډېرو باور رانشي چې کله به کمال ماته خپل کوم نوی شعر وښود، نو د سپېدې ادبي مجله او د شاعرانو ټولګې به مې په ذهن کې را تېرې کړې، چې دا به یې خامخا له کوم ځای څخه را اخیستی وي او لږ لاندې باندې کړی وي، او اوس یې پر ما د شعر په نامه تېروي، کله کله به مې د ادبي غلا په اړه هم تر ژبه لاندې څه تر غوږ ور تېر کړل، خو تندی به یې له غوسې تک تور شو او ټینګار به یې کاوه چې دا مې خپل شعر دی .

رښتیا به یې درته وایم چې ما په خپله ټولنه کې د شاعر او لیکوال بې قدري لیدلې ده، بې وسۍ او بې کسۍ مې یې پر خپل ځان لمس کړې دي، ګران کمال ته مې ځو ځو ځله په ټینګار ویلي دي چې د شعر او ادب لمن پرېږده، دا له ازغیو ډکه لاره ده چې ژوند به دې وخوري خو سود به پرې ونکړې. خو کمال رښتیا هم د ویلو لپاره څه درلودل او لري یې .

څوک چې په زړه کې څه د ویلو لپاره لري، خامخا به یې وایي، دا به وروسته بیا معلومېږي چې څوک غوږ ورته ږدي او که نه؟

په هر صورت زما خو ډېر وروسته باور راغی چې کمال کومه د خیالونو جزیره موندلې او پکې بوخت دی، دا دی ددغې جزیرې د خیالونو لومړۍ ګېډۍ ستاسو په مخکې ده .

محمدالله کمال زما کشری ورور دی، ښایي دده هره خبره پر ما خوږه ولګي، خو د خیالونو په جزیره کې یې داسې خبرې هم شته چې ښایي په ډېرو خوږې ولګي، زه یې دلته یو دوې لنډې نمونې راوړم:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه يو داسې انځورګر يم

چې روغ زړونه مې په کار دي

د ښايست انځورګري کړم

ځو رنګونه مې په کار دي

خو دا ډېره موده کېږي

چې له مينې تور دي زړونه

نو په داسې حال کې ياره

چېرته نشته دي رنګونه

ځمه ځمه مخ پر وړاندې

لټومه د ګل ځانګه

ګوندې خدای يې په لاس راکړي

غنيمت د حسن پانګه

توره شپه کې وړاندې ځمه

بل په لاس کې مې مشال دی

هغه لمر را ځنې ورک دی

چې يې نن درويشتم کال دی

...)انځورګر(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يې وګورئ دا غزل :

په هجر کې چې کله خوږ جانان را په یاد شي

د وصل په اسره زړه کې یزدان را په یاد شي

بې واره مې له خولې کلمه وځي خدایه خیر!

پر ماین پوښلې لاره چې اوښان را په یاد شي

له تورو غټیو سترګو نه چې اوښکې شي را زېر

د ښکلي وطن شړکنده باران را په یاد شي

یوه لحظه د سولې ښاپېرۍ په خیال کې راشي

په بله د جنګونو تور دېوان را په یاد شي

ملاله به اوس چاته ټپې وایي د میوند

چې تښتي الوتکه کې افغان را په یاد شي

زه څوک یم او څنګه داسې خاورې شوم د پښو

اف ګل یم رژېدلی یم خزان را په یاد شي

ناپامه چې د خیال له شمې تاو شم که پتنګ

چې وسوځم کماله بیا خپل ځان را په یاد شي

یا دا چې :

لمر نه دی غلت مو د خوبونو ها تعبیر دی

دا خو اور اخیستی هسکې څوکې د پامیر دی

مه راځه سپرلیه د راتلو لیارې دې نه وینم

تاو ترې تور دېوان دې ښایسته وطن اسیر دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خو د سهار ستورى په تور افق کې نه وينو

تا بيا د راتلو نيولى څه شانې تدبير دى

ګل خو د بل بل له سندريزو غاړو ساه اخلي

دلته دي کاغ کاغ نارې تور زاغ مو د باغ مير دى (.... پسرلى)

زړه مې غوښتل چې نورې نمونې يې هم راټولې کړم، خو ماته د ګران کمال د خيالونو ددغې جزيرې هر ګوټ ښکلى دى چې د نمونې انتخاب يې راته ګران دى .

له ستر رب(ج) نه د ګران کمال د هنر او کمال اوج غواړم، په ګوتو او قلم يې برکت شه .

درنښت

محمدزبير شفيقي

سردار احمد جان کالونې، کرايي کور

د ۱۳۸۱کال د ورې ۱۷مه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمال د خیالونو په جزیره کې

ښاغلی محمدالله کمال د افغان ادبي بهیر یو فعال غړی دی، له ژبې او ادب سره یې ژور تړون د پاللو په هڅه او هاند کې بریالی وینم، مایې د خیالونو جزیره وکتله، ډېر څه مې په کې فکر ته راغلل؛ مثلاً :

- ژبه یې ساده او معنا سپېڅلې ده؛
- د پښتو شعر اصالت او رسالت په کې خوندي دی- ویاړنه هم لري او حماسه هم؛
- داسې نښې نښانې په کې شته چې د شاعر څه ناڅه ځانګړتیا ښیي؛
- د خوف او رجا تلقین په موازي او برابره توګه کوي؛
- د سرور سندرو ورځخه ویرنې نه دي هېرې کړې؛ لنډه دا چې د وینا سکه یې د پیغام پشتوانه لري .

سره له دې چې ښاغلی کمال د خوبونو خبرې ډېرې لري، خو چورلټ په خوبونو کې نه اوسېږي. رابطه یې زیاتره له حقیقي عالم سره ده، په بله ژبه، په خوبونو کې اوسېدا یې له ویښې سره نا انډوله نه ده، ښایي همدغه ټکي یې د وینا د زیاتې رنګینۍ مخه ډب کړې وي .

د ښاغلي کمال دغه شعرونه د شکل له مخې په لاندینیو ټولګیو کې دي :

- غزل
- مثنوي
- چارپاره او چند پاره نظمونه
- آزاد نظم

د ښاغلي کمال په ځینو نظمونو کې کیسه ییز هیأت او ماهیت بیخي جوت دی او دغه مواصفه عمدتاً د نظمونو د بریالیتوب متضمنه ده. د شعرونو نمونې یې ځکه نه در کوم چې یو خویې درسته مجموعه ستاسې په وړاندې ده او بل دا چې د خپل یادداشت له پړسولو سره هم چنداني شوق نه لرم .

د خیالونو جزیره د سکښت او سکڼ (ترتیب او تدوین) له پلوه، زموږ د کتابي یا دېواني کلچر د مقرراتو امینه ده، وګورئ چې آغاز یې له حمد او نعته کېږي .

د ښاغلي کمال د وینا د شعریت په باره کې زما تأثر دا دی، چې که شعر درد او خوږ وي، نو دده په وینا کې ښه ډېر دی، که شعر د زړه غږ وي نو د خیالونو په جزیره کې نه یوازې د کمال بلکې د ټول افغان ولس د زړه غږونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزانګې کوي؛ او که شعر يوازې وزن او آهنګ وي، نو هغه هم لري. زه ورته تش دومره يادونه او سپارښتنه کوم، چې په خپله شاعرۍ کې دې له ټولو حواسو کار واخلي .

په درنښت

نورالحبيب نثار

۲۰۰۲/۰۴/۰۳

پېښور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سريزې پر ځای څو خبرې او مننې

ددې ټولګې په اړه دومره وايم چې زما لومړنۍ تجربې دي، او چې لومړي شعرونه شول نو بيا خو خامخا د ډېرو تېروتنو احتمال يې شته دی، زما يقين دی چې په دې ټولګه کې ډېر داسې شعرونه راغلي دي چې نه نظم وي او نه هم د نظم تر څنګ ورتېر وي، خو د نظم په برخه کې به راغلي وي، ښايي ډېر غزلونه، غزلونه نه وي او د غزل په برخه کې راغلي وي .

زه د خپلو شعرونو په هکله نور څه نه وايم، بس د خپلو مشرانو، محترم استاد فدا محمد فايض صاحت او محترم نورلحبيب نثار صاحب نه له دې امله ډېره ډېره مننه کوم چې زما پدې شعرونو يې په ډېرو لنډو او تنګو شرايطو کې ليکنې وکړې او يو ځل بيا له دوی څخه د زړه له کومې مننه او کور ودانی ورته وايم .

له ګران صالح محمد صالح صاحب نه ډېره ډېره مننه کوم چې ددې کتاب پر پښتيو يې ډېر زحمت وکيښ، ښکلې يې جوړې کړې، پر استعدادونو يې برکت، خدای(ج) دې لوی اجرونه ورکړي .

همدارنګه له خپل درانه ورور محمد زبير شفيقي نه هم مننه کوم چې په يوازې ځان يې زما د پالنې درانه پېټي اوچت کړي دي، ددې ټولګې په اړه يې دا نظر چې دا شعرونه يې تر خپلو هغو چې د مقدسو ولولو او حساساتو ترجماني يې کوله غوره ګڼلې، زه يوازې دا د يوه مشر د شفقت او مهربانۍ له مخې يو ډول انکسار ګڼم چې د کشر لپاره يې لازم ګڼي .

په پای کې په عام ډول له افغان ادبي بهير او په خاص ډول له محترم استاد محمدصديق پسرلي صاحب او محترم پير محمد کاروان صاحب نه له دې امله ډېره ډېره مننه کوم چې به نېکو مشورو او لارښوونو يې نازولی يم او ځان ددوی د زياتې مينې او لورېينو پوروړی ګڼم .

په درنښت

محمدالله کمال

۱۳۸۰/ د وري ۳۰مه

پښتونخوا، پېښور

د سهار ورځپاڼې دفتر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

په ظاهره يې که نه وينم په نښو خدای ته گورم

چې په شپه کې پاس بې ستنو نوراني سمای ته گورم

بس قهار مې را په زړه شي او له ويرې مې زړه رېږدي

چې په برندو سترگو کله د وطن گدای ته گورم

د رزاق محبوب وجود کې ځکه شک له زړه نه وځي

چې د هجر په کوڅه کې و سخي نانوای ته گورم

د لطيف ذات پېرزوينه مې دا نرمه شاعري ده

پرې د عشق له دريڅې نه د گلونو سرای ته گورم

۱۳۷۸/۱۲/۸

د سپېڅلي پيغمبر

حضرت محمد ص د مبارک میلاد په مناسبت

د لوی خدا ج پېرزوينه

هغه وخت چې په تور تم کې دا نړۍ وه

مروره ترې د امن ښاپېرۍ وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زېری وشو چې څراغ به شي روښانه

هغه وخت چې هرې خواته ترووږمۍ وه

په نفرت هغه ګړۍ کفن شو څيرې

چې روښان د محبت مينې څراغ شو

چې انسان ته ټول تياره جهان رڼا شو

چې جهان د انسانيت يو ښکلی باغ شو

د ماڼيو پاچاهان يې سلامي کړل

د فقيرو ملنګانو په لښکرو

او بنده يې د بنده له قيده خلاص کړ

د يزدان په ازلي نرمو خبرو

چې حبش غلام سردار د قبيلې شو

او د ظلم د سردار غرور يې مات کړ

چې د عدل د نظام تاداو يې کېښود

د سرکشو د سالار غرور يې مات کړ

چې کالبوت ته يې د روح بخری ورکړ

او ژوندون يې په مرګونو بريالی کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د زغم د بنیاد تیږه یې پر ځای کړه

او انسان یې په غمونو بریالی کړ

چې د شاه او د ګدا تر منځ واټن یې

بس د سر د یوه وېښته هومره نری کړ

چې غلام ته یې اختیار د زړګي ورکړ

او په توره کې یې تېز لکه زمری کړ

دا هر څه چې وو پېرزو د لوی خالق وه

چې سپېڅلی پیغمبر نړۍ ته راغی

چې تیاره زړونه په نور کاندي روښانه

محمد خیر البشر نړۍ ته راغی

که د خدای رضا وه

که د خدای رضا وه دا شپه به سهار شي

پسوللی به په حسن کلی او ښار شي

دا سپېرې د غرو لمنې به ګل ګل شي

په مېره به وږم خور د نوبهار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وچې دنګې ځانګې د ګلونو

خمیده به د ګلونو په انبار شي

تور کارغان به له دې بڼه ځنې تښتي

ګونګ توتیان به بې له ځنډه سندرمار شي

دغه شاړې کروندې به په یوم واوړي

دا رودغاړې به ځنګل چینار چینار شي

پدې کلي به د ښکلو نجونو شور شي

مازدیګر به په ګودر منګي کتار شي

د غاټول او د ریدي ګلان به خاندي

ترینه جوړ به د حسینې غاړې هار شي

هر یو ځوان به یوسفي حسن ور خپل کړي

زلیخا به هره پېغله د دیار شي

د شپونکي په سپېرو شونډو به موسکا وي

دا کنه شپېلۍ به بېرته په چغار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوړ او ځوان به په سرور لېمه لامده کا

وير به پښې واخلي له زړونو به فرار شي

په غزل کې به شراب ور باندې وڅښو

توپ او ټانک به برې نشه کړو چې مهار شي

دا په توپ سوري سوري لوړ دېوالونه

بيا ودان به د ځوانانو په يادګار شي

د شهيد جومات محراب به بېرته جوړ کړو

اسمانڅک به يې د بانګ هاغه منار کړو

د شهيد ماشوم به ونيسو په غېږ کې

د پلار نکل به يې کاندو چې هوښيار شي

په اسلام کې به په خلاصو مټو اوسو

شکسته به سره کفار او تور کفار شي

لال به ونيسو د سره چل به پرې وکړو

مومن خان به بيا غالب په تور ښامار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ایمان په زور به کروز توغندی مات کړو

ملا به ماته ددې دهر د اغیار شي

هاغه خولې به د همت په سوک شي ماتې

چې جاري پرې بیا د غدر زوړ شعار شي

چې د غیرو بنده ګۍ ته څوړند سر وړي

دم ساعت به یې انجام مرګونی دار شي

د کمال د خوب تعبیر به رښتیا کېږي

په ډېرو به یې کښلي دا اشعار شي

د شهید ارمان

توره شپه وي خوب مې وزنګوي یاره

نو را ړنګ شمه په ځای کې بې اختیاره

چې له ورکو شهیدانو نه په خوب کې

یو حسین (رض) په موسکا راشي په کراره

را ته وایي صبر صبر مسافره

څه کیسه درته کومه ترسهاره

د شل کالو پخوانۍ کیسه را واخلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل عمر د ځوانۍ کیسه را واخلي

راته وایي داسې وخت ګله راځینه
چې ژوندون به سراسر شي مینه مینه
دا روسۍ برګۍ به لاس ته زموږ راشي
بیا که تېل نه وو ور وا به چوو وینه
وچکالي که وه د غرونو غاټول ترۍ
نو اوبه به دا برګۍ ور اوروینه

زنده سرۍ د کهول به ترۍ نه وي
پاس د غره پر سر غاټول به ترۍ نه وي

یو لښکر د ببر ځېو به را مات شي
د وطن له دنګو غرونو نه و ښارته
ډول به درز وهي سندرې به را واخلي
ځېور غازیان به اوړي یکه زار ته
سمه غر به مینه مینه محبت شي
ښایستونه به رانجه پورې کا یار ته

د سندرو به جادو خوره شي ښار کې
مرګ به ځوړند شي د ژوند په لویه لار کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام په اشاره به غازیان راشي

د وطن په رود به وکا اودسونه

سجده ریز به د خالق په در کې لوېږي

بیا به پورته په دعا کاندي لاسونه

نو به وایي د جهان مالکه راکړه

د ایمان په مرغلرو ښکلي زړونه

د رحمت باران به در وهي له پاسه

په ایمان به زړونه پاک شي له وسواسه

خدای به داسې د شهید له وینو پورته

د وطن په هره دښته کې غاټول کړي

یو ګلچین د محبت به پرې را پېښ کړي

نو تنکي غاټول ګلونه به را ټول کړي

داسې هار به ترېنه جوړ کا زما یاره

چې په یو نظر وګړي غزلبول کړي

د وطن د آزادۍ په پېغله غاړه

هار به زانګي بیا به نه وي داسې شاړه

انتظار ځیلې سترګې به را ډنډ شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سروره به دوه ځاځکي ترې را توی شي

د ګرېوان ويجاړه لاره به رانيسي

خو چې پښو ته را رسېږي نو به لوی شي

دا دوه ځاځکي به د ژوند پهلوانان شي

وير به څملوي هر خوا به هياهوی شي

د سرور پهلوانان به دومره ډېر شي

چې ويرونه به له ټولو ځنې هېر شي

د وطن تنکي زلمي او نجونه

ځان به داسې برابر د ژوند په آب کا

د حيا خومار به نجونې اوروينه

له زلميو نه به هېر نشه شراب کا

د بابا د اشارې به انتظار وي

چې څه وکا ندي او څه شی انتخاب کا

د سپين ږيرو احترام به را ژوندی شي

په مرګونو ويده قام به را ژوندی شي

نه پوهېږم نور يې څه وېل زما ياره

د وطن شهيد لګيا زما لپاره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د خپل کاله پر بام باندې ویده وم

درز را ویښ کړم د برګیو شنهاره

شیبه پس مې د لیدلي خوب تعبیر کې

د ځوانیو جنازې وتې له ښاره

د شهید د زړه آرمان خو داسې نه و

په سرو وینو لیک داستان خو داسې نه و

۱۳۷۹/۵/۱۵

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه

خپل مشر ورور محمد زبير شفيقی ته د يوه ليک په ځواب کې

دا کيسې دی ځومره ډېرې
زه هم ځوان وم ته هم ځوان وز
دا زما په څېر انسان وې
خو توپير مو صرف بدې شی
ته غازی وې قهرمان وې
زه د بل د در ګدا يم
ته په خپلو متو خان وې
زه رنځور د چا د مينې
ته عاشق د لوی سبحان وې
يه زما باتوره وروره!
يه زما د سترګو توره
څه کيسه درته کومه
د خبل زړه له رنګه انځوره
د دې لوړو لوړو غورنو
د سيندونو ډک شوره
د غونډيو د شنېليو
او زموږ له کلی کوره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمورږ به خاوره پاکه

مینه ناکه مینه ناکه

سرو روسانو وو دانګلی

بې ادراکه او بېباکه

بې ادراکه او بېباکه

ته په بېره کور ته راغلې

تا وېل موري ټوپک راکه

یا به ځان قربانومه

یا به روس شړم له خاکه

زه وړوکی د مور غېږ کې

کلک ویده ومه بې خاره

تا کیسه کړه مور ته تېره

مورکۍ وژړل بې واره

راته ښاښکی یې د اوښکو

شول راتويي له رخساره

ما هم ټوپ کړل خوب مې ولاړو

په ژړا شومه له ډاره

تا وېل: موري ! کښره وروره!

په ژړا باندې څه کېږی؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وطن پرې ګټل کېږی

نه غليم پرې نابودېږی

بس تکیه په خدای په کار ده

چې يې مرسته را رسېږی

چې هر کار يې په لحظه کې

او د سترګو رپ کې کېږی

ته بهر له کلی وځې

د زلميو په کتار کې

ما ويل ما هم درسره کړه

د تنکيو په کتار کې

چې ججورې ډکومه

له مرميو په کتار کې

يا اوبه درته راوړمه

د جلکيو په کتار کې

بس همدا زما هوس ؤ

چې يو ځلې واخلم برې

چې غليم ته مخامخ شم

په اوبو يې يوسم مرې

وروره ستا به که يادېږی

دا ارمان مې ډېر ؤ کړی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به ویل راته وروركه!

ته وړوکی یې نیمګړی

ببر ځمې چنګ برېتونه

د وطن د ننګ مېړونه

چتې پېغلې زړورې

میوندی یې تاریخونه

یوې خواته صف ولاړ دی

د زمرو به شان یې زړونه

بلې خواته درنې زغرې

الوتکې او ټانګونه

نغاره د جنګ ډنګېږی

د تکبیر د نارو شور کې

به دوعا اوچت لاسونه

د ورو زړو په کور کې

غړمبهاری درزهاری

ټول وطن ربړداوه زور کز

د ستم د اور څپه وه

هره خوا شوه تپ او تور کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر مو ولوېد غرونو شاته

رانه ورک شول د سر سیوری

ځلېدونکی اسمان څه ؤ؟

ترې را وغورځېدل ستوری

بس تر تورو خاورو لاندې

شول یو نیم میلیونه ستوری

ارمانجن یې زړونه وینم

ټول خبه دی نه راګوری

د وطن د هسکو غرونو

ګړنګونو مجاهده

ستا عظمت ته مې سلام دی

د وختونو مجاهده

د کفارو مقابل کې

د مرګونو مجاهده

کیسه خلاصه نه ده وروره!

یه د زړونو مجاهده

هله هله، هله هله

زه هم ستا په شانته ځوان شوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خيالونو په ميدان کې

د غورځنګ يو پهلوان شوم

ما وېل وروره ټوپک راکړه

چې دا زه هم ستا په شان شوم

ته دې دمه کړه را جوړه

زه روسانو ته توپان شوم

تاوېل: ګرانه خبر نه يې؟

مات زمونږه دښمنان شول

له آمو دريابه پورې

سره روسان په ګرېزان شول

خو افسوس چې په لستوڼې

کې را لوی داسې ماران شول

چې ما وژنی او تا وژنی

ها ياران مو غلامان شول

يه زما د سترګو توره

زما مشره زما وروره

له شپېلی دې ټوپک ونيو

را ايله دې کړ په زوره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کمره دې برابر کړ

بند به بند مات شو له زوره

تا وېل بس ده نوره بس ده

له قلم به غواړو سپوره

زه حیران پاتې شوم څکه

چې ټوپک ولې پر څمکه

دغه چا درسره وکړل؟

او له چا دې راغله کرکه؟

ستا تکبیر ناره هر ځای وه

اسمانځکه اسمانځکه

زه بر تان باندې شکمن شوم

معافی غواړم له شکه

زه ساده د چا په مینه

لېونی شوم او ښکار شوم

پاڼې ته وختم د مینې

چا ډیکه راکړه گوزار شوم

وروره شل مې تصور کړه

نه د کار شوم نه د بار شوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس خیالونه دی او زه یم

اف دا ولې د چا یار شوم

زه پوهېږم دا تقدیر دی

بس په زړه مې نقش تصویر دی

نه هغه؟ په لاس راځینه

تش را پاته یې غم ویر دی

نه به ګوتو شلېږی وروره

را لوېدلې تور زنځیر دی

ناکراره مې زړګی دی

ما لیدلی دعشق پیر دی

یه زما د سترګو توره

زه چې پاته په کابل شوم

ته پردی وطن ته لاړې

زه شاعر شومه بدل شوم

په رګ رګ مې راګ د وېر دی

هر نفس نفس غزل شوم

مالیدلې یوه حوره

آشفته یې په وربل شوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا مې زړه ته ګوتې راوړې

مینې پټې لېونی کړم

واخ د زړه پر سر یې کېښوه

اف سکروټې لېونی کړم

وروره سپین به درته وایم

پېغلې چټې لېونی کړم

د دنیا په کاروبار کې

ګټې وټې لېونی کړم

هاغه پېغله لکه حوره

چې لیدلې ما وطن کې

دا وطن آزادی بویه

ما حس کړې پخپل تن کې

سهیلۍ یې سیاله نشته

نه کشیر او نه ختن کې

نو عاشق یې کړم بې واره

رنګ و بو یې په ګلشن کې

نازنینه پاکه سپینه

د وطن آزادی مینه

زه یې ویلې کړم که شمه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واه له شاتو ده شرینه

زما وروره زما مینه

چا رنګینه کړه په وینه

د نفاق ښامار پرې راغی

زما مینه رېژوینه

د وطن پېغله ژړېږي

نیم ټیکری یې اوښکو وړی

د ګودر خواکې سپین ږیرو

په اږو کړ د ځوان مړی

تور زنګن پخپلو وینو

یې په څنګ کې ایښی بړی

وروره دغه زمونږ حال دی

بس ارمان مو امن کړی

نه پوهېږم زما وروره

چې به زما ارمان پوره شي

په نیمګړې زنده ګۍ کې

به د چا ارمان پوره شي؟

نه د پیر نه مریدانو

نه د شاه ارمان پوره شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دنیا په شی را ړنګه

که د چا ارمان پوره شی

خو:

که تر خاورو لاندې ستوري

را بهر شي برالا شي

دغه کار په قلم کېږی

چې دا تت اسمان رڼا شي

چې لمر څرک وهي له غرونو

مرور به به را پخلا شي

او زموږ په مړاوو زړونو

د سرور څپه به راشي

نو؛

زما وروره بختوره!

زه خو هسې د کار نه یم

ته قلم را واخله لیکه

زه د وسې د کار نه یم

نه پوهېږم په رازونو

د غومبسې د کار نه یم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهاد کيسې دې ليکه

زه د وسې د کار نه يم

ته هماغه يې تر اوسه

مجاهد يې قهرمان يې

ته "شاهين" ددې ولس يې

ته "طاهر" يې خو لا ځوان يې

د "خالد" په رنګ سړی يې

د "نعيم" غوندې انسان يې

د "قاسم د زوی" په څېر يې

ته زبير د ميدان يې

دا کيسې دې خومره ډېرې

په دېوان کې نه ځايېږي

په غزل کې نه ځايېږي

په داستان کې نه ځايېږي

په ناول کې نه ځايېږي

په رومان کې نه ځايېږي

په دا ګرده کتابونو

د جهان کې نه ځايېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه زما باتوره وروره

ته ددې اولس اتل یې

یار د قام د شهیدانو

گام پر گام ورسره مل یې

ته غمخور ددې اولس یې

هر غلیم ته یې اجل یې

زه به څه وایم چې څوک یې؟

خو زموږ "وروستی مورچل" یې

د گران فاروق جان په ویر چې د ژوند مجبوریتونو د ټوپک اوچتولو ته مجبور کړ او بیا د نامقدسې جگړې ښکار شو

مرور

شپه ده شپه ده توره شپه ده

خوب د ځوان له سترگو تښتی

د پنجاب د سفر غږ یې

په زړه خښ دی لکه غشی

اف دا شپه خومره اوږده شوه

اف دا څه وخت به سهار شي

چې پنجاب په لور روان شم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونډې وي چې بخت بیدار شي

لېټ په لېټ په ځای کې اوړي

خوب له سترګو تللی پاس دی

بس له ځانه سره وایي

تور پیشو ښتېلی لاس دی

شپه سهار شوه شپه سهار شوه

مساپر پنجاب ته ځینه

د وړوکي زوی تندی یې

یو ځل شکل کړلو په مینه

په سلګیو ماشوم وایي

آغا ماته شیان لاوله

موټرک به ماته اخلې

ماته ژاوله ماته ژاوله

پلار یې ووې بچو بس که

تاته ډېر شیان راوړمه

چې پخپله منډه واخلې

موټرک به جان راوړمه

مساپر له کوره ووت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیخ پنجاب په لور روان شو

د خیالونو په دنیا کې

دا زموږ د کلي خان شو

پوره میاشت یې پنجاب پل کړ

مزدوري یې پیدا نه کړه

چې د کور چاره پرې وکړي

څه خواري یې پیدا نه کړه

د پنجاب یوه خان ووې

مړه خوار شې کابلیه

راځه ما سره مزدور شه

ښه دې ساتمه سړیه

بس په ګېډه به ښه موړ وې

دغه مېښې به را پیایې

ماشومان چې سکول ته ځینه

ته به دوی درسره بیایې

مساپر له غوسې سور شو

وې یې یه مغروره آورې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کور ته ځه ور وړمه

سپېرې خاورې سپېرې خاورې

مساپر په پردی خاوره

ډېر مايوسه شو حيران شو

چې اوس څه وکاندي خدايه

په راتللو پښېمان شو

په هماغه لاره ستون شو

چې په کومه و راغلی

کور ته داسې حال کې راغی

وير ځپلی، زړه داغلی

کور کې مور يې انتظار وه

چې روپۍ به مې زوی راوړي

د پلاني به قرض پرې خلاص شي

او په بل به مو څه واوړي

ښايستوکی ژبغړاندی

بچی خاري د پلار لارې

چې يې پلار په خيال کې راشي

له خوښۍ وهي کوکارې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چې کور ته ځوان راستون شو

ترې نه تاو شوې مور او خویندې

چې یې حال ورته مالوم شو

پرې را برګې شولې خویندې

د پلاني پلاني قرضونه

په څه خاورو به خلاصېږي

نه دې لوېشت ځمکه پټې شته

نه دې کار ته لاس غړېږي

اوس به څه ورته باني کړو

اوس خو وایي قرض ادا کړئ

سره او سپین چې یې راوړي

هغه مورې ته پکې راکړئ

مساپر له ژونده سترې

ژېړ ولاړ دی لکه مړی

وایي خدایه دا څه حال دی

دا یو زه غمونو وړی

لا یې دمه راسته نه وه

چې له کوره مرور شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ژوندونه یې پښېمان شو

زړور شو، زړور شو

د غمونو په تالاب کې

کله هېر چې ترېنه ځان شو

د سالنګ جنګي ډګر ته

ټانګ ته وخوت ور روان شو

درز په ټانګ ګولۍ شوه سیخه

فاروق ولګېد په تشي

مرور تسلیم شو خدای ته

د اجل په سپېره غشي

په تور سرې حوره باندې

چې د کونډې نوم شو پورې

پښې یې شلې شوې اودې شوې

په بې وسه بدن پورې

مور او خویندې په فریاد شي

مرور چې ور په یاد شي

اوس به کله ور پخلا شي

چې وران زړونه یې آباد شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبغږاندی زوی یې ژاړي

آغا ولې نه راځینه

ماته ښکلي ښکلي ښکلي

شیان ولې نه راوړینه

یو ارمان چې پوره نه شو

په نیمګړې دنیاګۍ کې

دا زمونږ د ژوند کیسه ده

پدې سترې زنده ګۍ کې

۱۳۷۹/۱/۲۴ -چک وردګ اله خیل کلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه

دیدن او یوه هیله

زه اوس کله ستا د مینې

ستا د مینې د چوپړ یم

لاس او پښه مې نشته ګلې

دا په څه عذاب ککړ یم

زه په نورو خلکو بوج یم

اوس دې کله ګرانې وړ یم

څه کیسه درته کومه

د ژوندون کیسه اوس مړ یم

لاس مې ایښي په نامه دي

په یوه پښه ولاړ خړ یم

اوس له مینې یم لوېدلی

درته پړ یم درته پړ یم

محبت و او ځواني وه

پټ دیدن و او حیا وه

ستا په نظر یو کتو کې

زنده ګي او بقا وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه د سره سالو خاوندې

مینه زیست وه مشغولا وه

تا وېل مرگ د یار لپاره

ما وېل ژوند د یار لپاره

تا وېل دغه زنده گي ده

مرگ او ژوند د یار لپاره

ما وېل دغه مو پیمان دی

زهر او قند د یار لپاره

ما او تا کړې دا خبرې

لکه شات لکه شکرې

زه او ته پرې خبر نه وو

په وطن راغلې لښکرې

سره روسان راغلي وونه

ورسره وې تورې زغرې

ته پر بام راته ولاړه

ما زین کړی لاندې اس و

یه د سره سالو خاوندې

ښورولی دې سپین لاس و

ما وېل خدایه بری غواړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا همدغه یو احساس و

ته د بام پر سر ولاړه

تا وېل زړه مې دی درکړی

بس نو دغه مې ارمان دی

چې برې دې وي راوړی

زه به سپینه خولګۍ درکړم

که دې ننګ و چېرته کړی

په وطن د ننګ کیسه وه

د غزا او جنګ کیسه وه

احساساتو مې تن ونیو

دا د توري شرنګ کیسه وه

د سرور لپاره ګلې

د منصور په رنګ کیسه وه

زه پر سپین آس سپور شوم ګلې

تا له بامه ننداره کړه

په میدان د جنګ ورګډ شوم

او له پاسه دې ناره کړه

یاره سر په وطن کېږده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا بری د ژوند چاره کړه

زه دا ستا په مینه مست وم

سره کفار مې تارو مار کړل

ډېرو تېښته وکړه شاته

تیت پرک مې ټول اغیار کړل

ډېر مغرور سرونه څه وو

ټول مې مات په یوه ګوزار کړل

تورې زغرې او ټانګونه

ستا وخوا ته شوې در ماتې

زه په سپین آس ورپسې شوم

چې دا روغې شي را پاتې

تا له بامه ټېل پرې تل کړل

ټولې وسوې دا میراتې

خړ ګردونه تورې لړې

سوځېدلې تورې زغرې

ته پر بام راته ولاړه

زه پر سپین آس سپور وم لرې

ستا وصال ته مې زړه وشو

را په یاد شوې ستا خبرې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا وېل مرگ د یار لپاره

ما وېل ژوند د یار لپاره

تا وېل دغه زنده گي ده

مرگ او ژوند د یار لپاره

ما وېل دغه مو پیمان دی

زهر او قند د یار لپاره

خو پېرزو يې پر موږ نه شوه

په لستوڼي کې ماران وو

دا زمونږ د خپل اولس وو

خو د بل چا غلامان وو

زه او ته يې چې جدا کړو

دا زمونږه تربوران وو

تربورانو چېرته غلی

پټ په لاره ایښی بم و

زه له آس نه شوم را کښته

او پرې ایښی مې قدم و

له هماغې شېبگۍ نه

زما زړه و او دروند غم و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسه شوه را نه هېره

چې زه څوک وم د چا یار وم

زمانه شوه ډېره تېره

چې د بل په اوږو بار وم

دا دی راغلم بېرته ګلې

زه ګدای د پردي ښار وم

لاس مې پورته وو نیولي

د پردي وطن بډای ته

که روپۍ خیرات کې راکړي

دا بې لاسه پښو ګدای ته

خو فریاد مې چا وانهورېد

دا دی راغلم ستا وسرای ته

تور کاږه نري برېتونه

مې له غمه دا دي سپین شول

ډېر خواږه یاران مې څه وو

څوک ویده د مرګ په بین شول

څوک زما په څېر نیم ژواندي

څوک خو ولاړل د بل دین شول

دا دی زه خو بېرته راغلم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرځپلي خوار وطن ته

شرنګه شرنګه شرنګه شرنګه

ستا په در ولاړ دیدن ته

یوه هیله لرم زړه کې

څو روپۍ غواړم کفن ته

ستا په در کې به ساه ورکړم

ته مې لاس په سترګو تېر کړه

هغه تېر یادونه څه وو

له یوې مخې یې هېر کړه

څو سپین ږیري مو د کلي

له شوټ مړي را چاپېر کړه

خدای لپاره سلګۍ تم کړه

کیسه پای ته رسېدلې

دا زمونږ د آه سندره

هسک سمای ته رسېدلې

پرېښتو ده اورېدلې

زمونږ خدای ته رسېدلې

جنت څه دی رنګین خیال دی

حقیقت دی لازوال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه يې وينم ګرانې راشه

هاغه ځای مو د وصال دی

تمام حسن دی جمال دی

انتظار درته کمال دی

۱۳۷۹/۴/۲۷ -چک وردګ، اله خېل کلی

مهاجر خيال

په يو وخت کې له ما پاته وطن دلته

د الفت او ښايستونو ختن دلته

زه پردېس ومه د شپو ديار مې ځای و

د سهار ورم و پاته چمن دلته

زه تنها وم څوک مې نه وو بې له خدايه

بس له خيال سره را ووتم له ورايه

فليسوف د اميدونو شوم شاعر شوم

بس له خيال سره را ووتم له ځايه

ماوې مستې د ګودر د څنډو حورې

په څه ټوکو به راباسي ژبې تورې

هله ژر کوه مخ پټ که پلانکی راغی

وه نازکې ښاپيرۍ د ملنګ لورې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې ډول به په دا کلي کې دریزیږي

و اتڼ ته به مو زړونه هوسېږي

ماوې داسې یارانه کې به مو زیست وي

چې یاران به یو د بل زړو کې اوسېږي

ماوې ژوند به د ټپې څو کلمات شي

او یو بل ته به نظر د التفات شي

څو ګبینې خاطرې به را ژوندۍ شي

او خوږې به مو خولګۍ په قند نبات شي

ماوې سره غاټول ګلونه به را پاڅي

د پېغلوټو په څوندېو کې به ناڅي

مرور ریدي به بېرته را پخلا شي

له ګلرخ به له سروره پرخه څاڅي

ماوې سره انګور به زانګي له تاکونو

د مېوو به ډک تالي ځي بیا تر کاخه

د بلبل او شارو نغمې به اورو

په دا باغ د هرې ونې له هر ښاخه

ماوېل هاغه د کوهسار لمن به شنه شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست د کلي ښار لمن به شنه شي

د ګلاب ورېم به ښکلی کابل نیسي

د ویاړمن بالاحصار لمن به شنه شي

خو؛

ناګهانه چا را ویشتي توغندي وو

کلي ښار کې يې وژلي ډېر ژوندي وو

ها رونګینه رویا ولاړه مروره

بیا را پاته ګوزارونه په تندي وو

خیال ملګری تښتېدلی لکه اس و

په ګرېوان کې را لوېدلی یتیم لاس و

راته وېل يې : يه د خوب او خیال شاعره

بابا جان مې چا وژلی د چا لاس و

نه هغه په خوب لیدلی خوږ وطن و

نه را پاته هاغه باغ هاغه چمن و

چې مېلې به مو د خوند پکې کولې

دنفرت اورونو سوی مو ختن و

کنډوالې دي پکې اوسم دغه حال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهاجر مې د حسینو شپېو خیال دی

څه ګیله دې ښکلي نه کوي نن ګورئ

چې سل سره دي غمونه او کمال دی

۱۳۷۸/۴/۱۸

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

زما د مینې د اروا امامه

زه د شمال هندوکش سپینه مینه

پخپل نازک حسن مغروره نجلۍ

چې ته مې ولیدې نو ماته شومه

دا ستا په مینه شوم منصوره نجلۍ

د هندوکش د جنوب ښکلیه ځوانه

زمونږ د کلي چې ملا امام شوې

تر تورو څڼو دې را وګرځېدم

زما د مینې د اروا امام شوې

چې تا به پورته کړه ناره د اذان

ما به ترې زړه کې ترانه جوړه کړه

هاغه بې رنګه زنده ګي مې څه وه

ما ترې رنګینه افسانه جوړه کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر سهار به مې په شرنګ ویلو

هاغه رحمن سورت مې ټول یاد شو

ما ویل ستا بلا په هر هغه چا

په دې دنیا که غزلبول یاد شو

د جومات وره کې هر سهار ولاړه

چې ستا آواز و تر زړګې پورې

له خپل وجود نه ناخبره ومه

ګوتې به یخ شوې په منګې پورې

بس هاغه کیف چې ستا په ژبه کې و

نرمه سندره د جادو کې نه و

د محبت هغه اثر یادم

چې په منتر او په جادو کې نه و

زه ستا تر چنګو او نریو برېتو

ستا د خبرو په انداز مېینه

زه ستا د لوړ قد او قامت نه ډېره

ستا د خیالونو په پرواز مېینه

چې په کارېز به دې اودس کولو

نو ما به مخکې نه انګور ایښې وو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د خپل زړه د تسلا لپاره

یو څو ګلان به مې ضرور ایښې وو

تا به وې دغه د جنت انګور دي

د انسان روپ کې پرېښتې راوړې

دغه ګلونه یې د مینې اظهار

ددغه کلي ښایستې راوړې

خو دا جرأت مې کله کړی نه و

چې مخامخ درشم اظهار وکړم

خپله څولۍ د مینې وغوړوم

او فریادونه په زار زار وکړم

د هندوکش د جنوب ښکلیه ځوانه

ته مرور شوې که پخلا ولاړې

زمونږ د کلي نه په نیمه شپه کې

چې پټ په پټه او په غلا ولاړې

ستا له تلو وروسته د شمال هندوکش

د زړونو مینه په کینه وچه شوه

چې تا به کړل پرې اودسونه مدام

هاغه کاریز هاغه چینه وچه شوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مينې د اروا امامه

راته يادګار دې زړه کې دين پاتې شو

ستا د آواز د برکته دا دی

ماته رحمن ماته ياسين پاتې شو

زه د شمال هندوکش ميره نجلۍ

د ړنګ جومات تر څنګه ناسته يمه

دغه دې سپينې مې شوې تورې کوڅې

ستا د ديدار ملنګه ناسته يمه

بس ستا په ياد کې اوښکې وڅڅوم

هاغه رحمن هاغه ياسين را واخلم

د ناکرار زړه د کرار په خاطر

کله شپېلۍ او کله بين را واخلم

زما د روح او د اروا امامه

کومې سيلۍ د نفرتونو يو وړې

زه د شمال هندوکش ميره نجلۍ

ته د جنوب خړو سيلونو يو وړې

که ته ژوندی وې نو د خدای لپاره

يو ځلې بيا په دغه لور راشه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مو له زړونو ناهیلۍ ووځي

زما د زړه په کلي کور راشه

۲۰۰۱ /جنوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۹/د سلواغې ۲٦مه، د روسانو د ماتې په نمانځغونډه کې ویل شوی

د ړندو سترګو جهانه

دا چې ګورې یې نن شل دی داسې نه ؤ
د غمونو یرغمل دی داسې نه ؤ
دا چې نن د چاپه تور په جبل کې پروت دی
دا چې نن لکه یو غل دی داسې نه ؤ
دا چې نن له خپل وطنه دی په تېښته
دا چې نن په ویر کې دل دی داسې نه ؤ

دا پرون را پرځوونکی د ښامار ؤ
مومن خان د شرینو زمونږ د ښار ؤ
دا چې نن داسې حیران دریان ولاړ دی
دا چې نن یې ماشومان له لوږې ژاړي
دا چې نن هر کوڅه یې ګز او پل کړه
دا چې نن له کس ناکسه څه شی غواړي
دا چې نن د چا په تیږه یې سر مات دی
دا چې نن دی چا وهلی په سوباړي

دا پرون د حماسې لوی قهرمان ؤ
د سرې یږې پرځوونکی ؤ افغان ؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې ګورې يې خېرن لستوڼي ځوړند

د ‌ﻃﻦ له سره ځار يې شول لاسونه

دا چې ګورې دا بوډا يو څه وخت وړاندې

د زلمو په څېر کول يې غورځنګونه

دا چې نن له مجبورۍ نه سوال ته ناست دی

جوړول يې سرې بلا ته سنګرونه

آيا دا اتل ددې سپکې حقدار ؤ

آيا دی ستا د ړندې سپکې حقدار ؤ؟

دغه سره سپينه وړوکې نجلۍ ګوره

په ډېران چې ټولوي بلا څيزونه

يو موچې سره شاګرد دی بل هوټل کې

هاغه دوه تنګي ګلان يې خوارۀ ورونه

ها يې مور ده چې په بيره يې ور مينځي

د ګاونډ د کوم بډای سپين کميسونه

د وطن له شهيد پاته دا کهول دی

تر ګلاب نازک او ښکلی له غاټول دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې لنډ يې کړل ور ټول يې کړل جهانه

د ها سرې بلا اوږده اوږده لاسونه

پرې يې نه ښودل چې ستا ګرېوان کړي څيرې

د وحشت سرې خواره اوږده لاسونه

د خپل تن په قربانۍ يې ته ترې خلاص کړې

تاته نه شول در کاږه اوږده لاسونه

دا جفا ده د رندو سترګو جهانه

په اتل که څوک ګوزار کوی له شانه

ددې سوبې د فاتح سېځلي کور ته

د نفاق سوځنده اور دې ورته راووړ

د سندرو او ټپو پر ځای جهانه

بس د ساندو کړيکو شور دې ورته راووړ

چې تابلو دې د ښايست پر پېرزو نه شوه

د وحشت په رنګ انځور دې ورته راووړ

اوس د امن په فضا بل شوی اور دی

اوس د هاغه اتل سوی کلی کور دی

د فاتح په وطن لوېشت په لوېشت بمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره هاغه پرې ور سيخه چې شوه بيانه

تورې لړې يې هوا ته شوې اوچتې

اوس به څه رنګ په هوا کې راشي زانه

چې د امن د سپرليو پرې بنديز دی

په سره اور کې به نه ګل پاته نه پاڼه

ستا جفا ده د رندو سترګو جهانه

په فاتح دې ګوزار وکا ناګهانه

چې لوی خدای دې ننداره کوي

هاغه ورځ يوه پېړۍ شوه پر ما تېره

په ژوندون به مې هېڅکله نه شي هېره

د اوږده سفر موزې يې چې په پښو کړې

د وصال هيلې يې خوشې په اوبو کړې

ټوله ورځ مې په سر څمکه ګرځېدله

ټوله ورځ مې په زړه ورکه ګرځېدله

ټوله ورځ وه توره شپه څراغ يې نه ؤ

يار مې چېرته ؤ د پله سراغ يې نه ؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله ورځ شوه توره شپه، اف شپه خو ښه وي

په خوب لنډه شي پېړۍ اوږده خو نه وي

که په ویښه توره شپه سهار شي وروره

ځومره ښه وي چې پرې وژاړې په زوره

خو د ورځې دغه کار کولای نه شې

د خپل زړه د غم اظهار کولای نه شې

خو؛

که په ویښه توره شپه سهار شي وروره

ځومره ښه وي چې پرې وژاړې په زوره

چې لوی خدای دې ننداره کوي ته ژاړې

بس وصال په غوړېدلې ځولۍ غواړې

چې لوی خدای و فرښتو ته امر وکړي

نیسئ خوار عاشق ځانته صبر وکړي

چې سختي د هجران لیدلې نه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سختې يې د زندان ليدلې نه ده

لاس يې نيسي سمې لارې ته يې سم کړئ
يوه ګوته يې بې پامه ور قلم کړئ

چې ليکل په قلم شوې ګوته وکا
عبث مينه دې له چا سره څوک نه کا

لاس يې نيسی مسلمان دی کافر نشي
چې بې خياله بې کماله شاعر نشي

داسې څه به له خولې وباسي چې اور وي
نه چې دواړه جهانونه يې مخ تور وي

وېرېدلی ترهېدلی يو انسان دی
دا زما بنده په مينه را ته ګران دی

زه چې باران غواړم

دا خو هماغه اسمانځک غرونه دي
چې يې پر سر وې انبارونه واورې
اوس يې پر سر پنډوسکی سپین نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس ترې دوړېږي خړې پړې خاورې

دا خو هماغه کوږ او ووږ سیند دی
چې په لوګر به ګړندی ؤ روان
لکه د جنګ یاغي باغي اسونه
لکه سرکشه د کوچیانو اوښان

هاغه رڼې او د یخې چینې
چې مو وژل پرې د زړګي اورونه
آب حیات آب خوات یادوم
چې مو ودان وو پرې حسین کورونه
ته لا تر اوسه ترانې وایې
د منې ګل د سنځل ګل شاعره
ستا پر وطن د وچکالۍ خپسه
یه د وردګو د کابل شاعره

له طبیعت نه خو انکار نه کوم
زما منې زما انګور خوښېږي
دا د جنت په شان وطن مې یاره
په خوب او ویښه کې ضرور خوښېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چې دا لوړ غرونه او خړ سرونه

وچې چینې وچوکی رود وینم

ګومان مې نشي چې به څکه وکړو

چې خرڅې شوې منې دود وینم

د تجارانو لوی ټرکونه ولاړ

پېټۍ به ډکې له انګورو یوسي

د یو څو شنو روپو بدل کې یاره

ټولې مېوې به له مجبورو یوسي

نو دغه تکې سرې او سپینې منې

د تور پنجاب خېټې کندو ته لوېږي

یا خو له ښکلي کشمیر آخوا واوړي

دوزخ د ګېډې د هندو ته لوېږي

بس پخواني وختونه نه دي پاته

چې په ګلونو به مو زړه ورکاوه

چې په ورمو کې به مو زړه غوړېده

چې په رنګونو به مو زړه ورکاوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به له کوره په خندا ووتو

د مکتبونو مدرسو طالبان

دغه شاو خوا باغونه ټول د ټولو

مورږ به ور پرېوتو په جار او قربان

زما په یاد شي د همدغه کلي

ډېرو سپین ږیرو زمورږ ناز وړی دی

همدغې لارې ته پرتو باغونو

زما د زړه د هوس باز وړی دی

بس دا کیسه نه وه د چا له باغه

مورږ زردالو او شنې منې راوړې

دا زمورږ خپل وو څه پردي خو نه وو

ډکه لمن مو آلوچې راوړې

د پټې کار نه و رڼا ورځ وه

دلته رواج نه وه د سوال خبره

د بدنیتیو د پېغور له اوره

دلته رسوا نه وه د سوال خبره

زما او ستا د باغ په ګډه پوله

دوارو پوولې وې په ګډه غواوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واه! عجيبه به پسرلی ښکارېدو

لکه وطن چې ټول وي ناوې ناوې

زما له چاودو به چې وینې تللې

تا به له کوره ژړې غوړي راوړل

چې ما به غوښتل نو که هر څه به وو

زموږ د کلي هر سړي راوړل

اوس چې دا ستا ماشوم زما له باغه

منه را وشکوي نو غوږ یې نه وي

اوس چې زما ماشوم دا ستا په پوله

غوا کړي روانه شور او ځوږ یې نه وي

زه چې باران غواړم نو نیت مې خراب

وایم چې خدایه خړ سېلاب راولې

چې له ما پرته ټول په مخه یوسي

خدایه همدغسې عذاب راولې

ته هم همدغسې ښېراوې کوې

له پسې شا واره انکار نه کوې

چې یوه تیږه غواړم سر پرې مات کړم

ته له خپل نیته دغه کار نه کوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دغه لوړ او اسمانڅک غرونه

چې يې لمن له شهيدانو ډکه

له ما او تانه خپه شوي ښکاري

له ما او تانه يې راغلې کرکه

همدغه لوړ غرونه او خړ سرونه

وايه له چا نه مرور ښکارېږي

چې سپين څادر د واورې نه اغوندي

له ما او تا نه مرور ښکارېږي

نه نه توبه توبه خطا وتمه

زموږ نه پاک ذات سبحان خپه دی

د کايناتو کهکشان مالک

د غرو رغونو لوی سلطان خپه دی

له ما او تانه ددې ټولې دنيا

لويه هستي خيرالبشر خپه دی

چې يې د عرش مزل لحظه کې وکړ

هغه سپېڅلی پيغمبر خپه دی

نو داسې حال به باغونه وچ شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به منه وي نه به شنه ترخه

نه به د ښکلو گلابونو پر مخ

چېرې ښکاره شي بیا رنه پرخه

نو داسې حال کې راځه تېته کاندو

خدای ته په عجز په زاریو غاړه

چې د بلبل له ترانو واخلو خوند

چې بېرته واورو د قمریو غاړه

چې راښکاره شي سپین اوښان د وریځو

د رحمتونو بارانونه وشي

چې له دې دنگو اسمانڅکو غرونو

وچې چینې کاندي اوبه را خوشي

د سنځل گل د منې گل شاعره

راځه په ژوند خو دا کمال وکړو

د لوړو غرونو هست او بود له ربه

د نېک نیتۍ یو ښکلی سوال وکړو

۱۳۷۹ چک وردگ، د منې گل مشاعرې ته اورول شوی

انځورگر

زه یو داسې انځورگر یم

چې روغ زړونه مې کار دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست انځورګري کړم

 څو رنګونه مې په کار دي

خو دا ډېره موده کېږي

چې له مینې تور دي زړونه

نو په داسې حال کې یاره

چېرته نشته دي رنګونه

څمه څمه مخ پر وړاندې

لټومه د ګل څانګه

ګوندې خدای یې په لاس راکړي

غنیمت د حسن پانګه

توره شپه کې وړاندې څمه

بل په لاس کې مې مشال دی

هغه لمر را ځنې ورک دی

چې یې نن درویشتم کال دی

هغه لمر چې یې رنګونه

له پنځو زرو نه زیات وو

هغه لمر چې یې راکړي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځورونه په زکات وو

پدې تمه وړاندې ځمه

که یو څوک په مخه راشي

چې د زړه حال ورته تېر کړم

چې له درده په ژړا شي

په دې تمه وړاندې ځمه

ګوندې لمر په مخه راشي

دوباره مې چې د مات زړه

دنیاګۍ رڼا رڼا شي

توره شپه ده لمر ویده دی

د نفرت د غرونو شاته

د دېوانو د لښکرو

د ډبرو زړونو شاته

چې په کار مې نه دي هغه

تور او سره رنګونه ډېر دي

دا په دې چې پر دې سیمه

د نفرت جنګونه ډېر دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو نیم غرې د کوکې واورم

په هماغه لور روان شم

چې ورځم په مړي واوړم

په ورتللو پښېمان شم

یو نیم غرې د زانې واورم

د آسمان په توره ځنډېږ

څو مشال ورته ور ښایم

رانه ورکه شي په منډېږ

یو نیم غرې له کومې خوانه

د شپونکي د یا قربان وي

خو چې ورشم ساه نیولی

په ماینونو کې قربان وي

خو رنګونه دلته نشته

دلته مړ د ژوند څراغ دی

دلته مرګ ګونډېږ وهلې

دلته زړه د هر چا داغ دی

زه یو داسې انځور ګر یم

په یو لاس کې مې مشال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په بل کې مې لوی خدای ته

د ها لمر نیولی سوال دی

۲۰۰۱/۵/۱۵

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال او حقیقت

یاره ژوند مو افسانه ده او یو خیال دی

که نه نور خو موږ څه نه لرو بس سوال دی

خیال ته راشي څوک چې زړی مې در باندې

ښاپیرۍ به په خندا کړي هیرې ساندې

وخت پر مخ تللی جومات وطن دې روغ دی

د حمدونو مناجات وطن دې روغ دی

بیا د مینې په ناره امام جگ شوی

د جومات په مناره امام جگ شوی

چې را وبولي ددغه ښار وګړي

عبادت د خدای ته ټول هوښیار وګړي

د سندرو په دې کلي ښار کې شور دی

محبت په زړونو بیا بل کړی اور دی

په ګودر له خندا ماتې شي تور سترګې

لکه یخ شمال کرېږي وږي کا درګې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګودر د مستو جونو شور او زوږ دی

په يو ګوټ ورته شاعر نيولی غوږ دی

په ټپو کوي پوښتنې ځوابونه

يو پر بل کوي د سرو ګلو وارونه

ورته ګوره د کوم ځوان راغلې ورا ده

د شهيد د ورور آرمان راغلې ورا ده

ورته ګوره له ميدان جګ شوی ګرد دی

په اتڼ ورګډ د چنګو برېتو مرد دی

ورته ګوره چې کوترې به را ځينه

بې آزاره برګ وزرې به را ځينه

له هوا به سره ګلان را اوروينه

دا په وياړ د هر افغان را اوروينه

ورته ګوره هاغه ټانک ته لکه ځنځه

چې يې وسپځل نښتر ؤ او که لمنځه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يې رنګ کړل زموږ کلي او ښارونه

چې يې لاندې کړل د خيال زلمي سرونه

په پاخه او کلک ايمان مو سلامي کړ

په سندرو ياقربان مو سلامي کړ

اوس د لوبو کوټنۍ د ماشومانو

له شپږبرېتو نه را پاتې يتيمانو

������������

خو دا خيال دی څه رښتيا او څه درواغ دی

حقيقت کې هجرتونه ناصرباغ دی

خيال کې خپل کورونه ښکلي له ماڼيو

حقيقت کې يو په ډاګ د جلوزيو

خيال کې وښبو ډک جامونه له ګړيو

حقيقت کې جل وهلي په کېږديو

خيال کې ياره کمپيوټر مخې ته ناست يو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت کې د پوډر مخې ته ناست یو

خیال دی دا چې په امام پسې روان یو

د نړۍ په سپین اسلام پسې روان یو

موږ د فقر په تور تم کړه لاره ورکه

د هر چا ده نن راغلې له موږ کرکه

مسلمان کړی په موږ د کفر شک دی

او خوړلی مو ګوزار د لور ښتک دی

داسې حال کې زنده ګې شوه راته ګرانه

بس حلاله بنده ګې شوه راته ګرانه

نو اوس خیال کې مو وياړلی غوندې ژوند دی

حقیقت کې ژړېدلی غوندې ژوند دی

۲۰۰۱/۰۵/۲۰ پېښور

داسې حال کې ښنګه خاندې ؟!!

دا په کومه خوشالۍ کې دې زړه باغ دی

له مستۍ نه دې پرې ایښی کار دماغ دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا نه دې خوله ټوله نه شوه وران يې
را ته وايه آشنا كومه خوا روان يې

راته وايه بيا دې څه ليدلی خوب دی
چې وهلی دې نن ځان په لېونتوب دی

خوشالي دې راته وايه چې شريک شو
چې په ګډه بيا خنداوو ته تحريک شو

د خندا په چل مې پوی کړه را نه هېر دی
له زړګي مې يو لښکر د غم چاپېر دی

دا غمونه يو خو نه دی چې يې هېر کړم
د ملنګ په څېر چې ځان له سپي ور تېر کړم

هر يو غم لکه د سره روسي په شان دی
چې وران کړی يې د زړه افغانستان دی

هر يو درد لکه پردی د بل وطن دی
چې نيولی يې زما د زړګي تن دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ساه مې له زړه تېره بېره څړيکه

خولې ته راشي بې اختياره آشنا کړيکه

زنده ګي چې ورته وايو نو سلګۍ ده

رانه هېره بس د ښکلي يار خولګۍ ده

ياره ژوند مو له ترخې موسکا نه ډک دی

بس ټانکونه دي کوټکې دي ټوپک دی

چې ليدلی مو هر نوی انقلاب دی

رژېدلی د آرمان پکې ګلاب دی

پلنې دښتې وړاندې خوځنده سراب دی

داسې حال کې مو ژوندون په اضطراب دی

څو چې سترګې کار کوي په مخ کې دښته

را پسې د غم پوليس په لاس کې لښته

ښه نو وايه داسې حال کې څنګه خاندې

که وي زېرى آشنا زېرى دې را باندې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر که زه غریب سړی یمه نادار یم

خو آشنا په هره سخته در په کار یم

سره او سپین نشته غلام به دې شم یاره

زړې وکړه لاس په نام به دې شم یاره

وار خطا نشې هنر به درنه ځار کړم

د خیالونو در ګوهر به درنه ځار کړم

یو منتر به په الهام له خیاله واخلم

په خوښۍ کې به یو جام له خیاله واخلم

په یو چوف به دې په دم ساعت پاچا کړم

زړې وکړه چې را ټول دې رعایا کړم

په خندا خندا به خیال درنه قربان کړم

د غزلو به کمال درنه قربان کړم

����������

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا کې آشنا ووېل لېونيه!

د خيالونو نظرماتيه سپېلنيه

د خيال د هاتي غوږ کې لا ويده يې

او په دومره شور او زوږ کې لا ويده يې

کړنگهار مو د ژوندون د قافلې دی

د لوېديځ په لوري يون د قافلې دی

دلته لوږه بې وسي ده لاس مو تنگ دی

دا پدې چې دېر کلونه کېږي جنگ دی

ما وېل نه چې له خوارۍ بې وخته زوړ شم

نو که خدای کول همالته به ښه موړ شم

ته دوعا کوه نيويارک ته چې زه ولاړ شم

په مړه گېډه بيا پارک ته چې زه ولاړ شم

نو؛

بيا هر جام چې جگومه ستا په نام وي

که سهار وي که غرمه وي که ماښام وي

۲۰۰۱/۰۸/۲۵ پېښور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

ها پرون چې له کفارو نه بېزار شوو

داسې نن له ایماندارو نه بېزار شوو

څه زموږه ساده ګي وه او څه وران وو

چې په کس ناکس پسې خدایه روان وو

پوهېدلو که رښتیا دومره نادان وو

چې پیرو د نفرتونو د شیطان وو

محبت یې له مذهبه بېل ګڼلو

شیطانانو عشق له ربه بېل ګڼلو

سمندر څپې څپې ؤ د سرې وینې

چېرته څرک نه ؤ په زړونو کې د مینې

په روپۍ د مرګ آرزانه تماشا شوه

مینه ولاړه د پردۍ غېږې آشا شوه

ډېر کلونه مو که پل او که ګام واخیست

له لوېدلي یار مو بس انتقام واخیست

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پردیو نه مو اور په انعام واخیست

او له خپلو جل وهلیو مو جام واخیست

لاس تر زنې انتظار د خپل نصیب شوو

په رښتیا چې وروسته پاتې شوو غریب شوو

د مرګونو په بولۍ کې مو روزي شوه

د باروتو په ډېرۍ کې مو روزي شوه

ها زموږه روایت د مینې دا ؤ

روایت او حکایت د مینې دا ؤ

چې بنده ته خدای په مینه کې قریب شي

څه چې زړه غواړي هماغه یې نصیب شي

محبت څراغ د تورې تاریکۍ دی

نور د زړونو د لایزر د باریکۍ دی

مینه وکړئ چې روزي مو خدای ایمان کړي

چې له زړونو مو په منډو شیطانان کړي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۲/۱۰/۲۰

د خیال پري

ځان به تباه کړي

دا چې سپین ږیری

د شپې او ورځې

خیال د ځوانۍ کا

لکه سیالۍ کې

د غځېدلو

دوه ځایه بېله

ځان شمشتۍ کا

د خیال پري مې

ذهن ته راغله

له غریوه ډکه

په بوخو شونډو

ما وېل کېدای شي

په څو پوښتنو

خندا پرې راشي

شونډې موسکۍ کا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته ووېل:

ګرانې دا څنګه

شور د سندرو

په کلي نشته؟

وېل یې: ځوانان دي

خاورو ته درومي

ساندې پرې وایي

نجونې سیالۍ کا

ما ورته وویل:

که مینه غواړې

بیا به نه ژاړې

زما غزل ته

وېل یې: افسوس چې

داسې څه نشته

ستا په غزل کې

ما خندنۍ کا

ما وېل: شیرینې

تر واورې سپینې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکته زړه توري
شوي ته له مينې

وېل يې: جانانه
وينې تويېږي
مرګونه کېږي
زړه مې سستۍ کا
ما وېل: آسمان مو
ښکته تياره دی
نه يې سپوږمۍ شته
نه رانه ستوري

وېل يې: دا ستوري
يو نيم ميليونه
تر خاورو لاندې
ژړا سپوږمۍ کا

ماوېل: نازکې
د خيال ملکې
خندا دې غواړم
يو ځلې زړه کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېل يې: دا زړه مې

ساده کماله

لبخند د مينې

په ساده ګۍ کا

۱۳۷۹/۰٦/۲۷

د خوشحال بابا په کرښه

زه به وايم چې دا غم نه څه ته وايي؟

که رښتيا يو ځل د امن نوبهار شي

او را خور د ګل د وړم خوړ غبار شي

چې د امن د لمر خرک شي ژوند به ځک شي

او مرګونه به د غلو په څېر فرار شي

دا رنځور کنډ او کپر وطن به روغ شي

دا د ساندو کړيکو شور چې په کرار شي

د سندرو لېونۍ ځپه به راشي

په هر چم به ياقربان او يکه زار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسمانڅک غرونه به شنه شي له ګیا نه

شنې غونډۍ به پېغلې پېغلې د دیار شي

دا آسمان بابا به لوی ټوپک را واخلي

جوړ په توره وچکالۍ به ډنډوکار شي

د غلې دانې به دومره پرېماني شي

و هر چا ته به غونډۍ غونډۍ انبار شي

کړې غاړې لوړ اوښان به د کوچیانو

په دا ښکلې کنډو بیا هسې کتار شي

محبت به مو د زړه د باغ باغوان شي

او نظر به مو د مینې طلبګار شي

ټول سپین ږیري شاعران به را ځوانان شي

ټول وطن به په غزلو کې سرشار شي

مساپر د هندوستان به ګرده راشي

پر آباد به دغه وران کلی او ښار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرور به سره غاړه او غړۍ شي

او همدغه خوشالي به مو یادګار شي

د پېغلوټو وربلونه به غاټول شي

او په مينه به يې مست ژلې دوچار شي

غنمرنګ آشنا به رنګ بايلي په مينه

لړ به ژېړ شي لړ به هم په هډ کې خوار شي

د ملي اتڼ زلمي به سم را جګ شي

او د ډول به په دې کلي درزهار شي

د اشر ځوانان به متې را ونغاړي

د وطن په آبادۍ به پيل کار شي

زمانه د تور مغل به خدای کا تېره

د افغان په سپين وطن به روڼ سهار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به وایم چې دا غم نو څه ته وایي؟

ته به وایې بې وفا چې د چا یار شي

ته به وایې غم د مینې هله ډېر شي

چې نصیب د چا زړه سترى انتظار شي

اوښکې سپینې هغه وخت شي د زړه وینې

چې آشنا دې د لستوڼي غوندې مار شي

زه به وایم وای توبه له داسې خلکه

چې د یار سره جفا کاندي غدار شي

زه به وایم د آرام ښایست ملوکې

ستا دیدن په څو روپیو که دینار شي

ته به وایې که دیدن دومره ارزان شي

نو په مینه کې به غلي سندرمار شي

د دیدن بیه مې زر غزلې نغدې

که دا نه وي د آسمان ستوري دې شمار شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به ته هله یو ځل زما دیدن کړې

د ښایست بیه همدغه په بازار شي

زه به وایم یه د سپین ښایست ملوکې

دومره جګ قیمت ته خدای که څوک تیار شي

د آسمان ستوري خو بې له هغې ډېر دي

زر غزلې د خیالونو دې در ځار شي

نو کمال به بیا په مینه قلم واخلي

په سرشارو شاعرانو کې به شمار شي

۱۳۸۱/۰۱/۰۱

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلونه

غزل

ویر خو زموږ خوښ نه ؤ چې راغی اندېوال شو

ژوند مو ټول رنګین رنګین خوبونه شو او خیال شو

زه چې ډېر خوشاله وم نو هر سړی مې یار ؤ

زه چې په غم واوښتم نو هر سړی دېوال شو

څومره ښایسته مې دا د زړه افغانستان دی

ورک یې رانه خدایه په دا درست جهان مثال شو

یوه ټپه د مینې د لیلې وه که انتر منتر

لوړ مې په دېوانو شهزاده غوندې مورال شو

ته له غرونو ها خوا زه دې وویننم په خیال کې

ښکله څومره ګران څومره آسانه دې وصال شو

توره تاریکي وه، خو رڼا رڼا رڼا شوه

ستا د مخ رڼا شوه او که بل راته مشال شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندې د درهم او د دینار لېوني ولاړل

ځای پر ځای حیران پاته په ټولو کې کمال شو

۲۰۰۲/۰۴/۰۳

غزل

ښنګه یاري وه خو وطن چې ټول پېغور واخیست

زما او ستا تر منځ شول غرونه زړونو اور واخیست

زه د غربت لحظه لحظه د زړه په زور تېروم

آشنا زما په وینو ځانته نوی کور واخیست

محبت څه دی؟ دومره زه هم پرې پوه شوی نه یم

بس دا مې یاد شي چا مې زړه رانه په پور واخیست

د جانان یاده ښه به دا وي چې په بله ولاړ شو

زموږ د زړونو راز دا کلی ښار په شور واخیست

چې شپه او ورځ یې بې له تانه د چا ذکر نه ؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کماله هاغه یار درنو سترگو د گور واخیست

۱۳۷۹/۰۴/۱۴

غزل

یه زمورِ د سترِو هیلو ویده بخته

په لټ واوښتې را ولوېدې له تخته

ته ذره ذره شوې مورِ شوو ذره چاودي

د ژوندون هره لحظه له مرگه سخته

یه د ستورو پېژندونکیه بابا وایه

څو به وینې وي جاري تر کومه وخته؟

د آشنا دیدن یې پاته په زړگي شو

یوه ښکلې انتظار کړله کرخته

څه کماله چې کوم لوري ته ځان باسو

هله ژر کوه چې ډېره شوه ناوخته

۱۳۷۸/۱۱/۱۸

غزل

شرنگ د اشرفۍ چې حس له یاره څنې وباسي

دوره به د فخر له مناره څنې وباسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د لېونو په لاس کې ورکړه د بابا توره

روح د آزادۍ به له هوښیاره څنې وباسي

اوس د پښېمانۍ په سل او زر افسوسه څه کېږي

جهل خلک ډېر له دار مداره څنې وباسي

حیف چې ماشومان زموږ د لوبو سامان نلري

څکه اور له ایښي ماشینداره څنې وباسي

ژونده! که راځې نو څو ځوانان د امن راوله

مرګ چې په اوږو د جنګ له ښاره څنې وباسي

رب دې دا د ښار بلاوې کلي ته رانه ولي

نجوني ساده ګۍ به مو له کاره څنې وباسي

دا د کومې بورې مور ښېرې را پسې شوې دي

خدای دې څوک له داسې بد آزاره څنې وباسي

را دې شي طبیب د حسن مینه دې دوا راوړي

درد چې مو د زړونو له پرهاره څنې وباسي

۱۳۷۸/۱۰/۱۵

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شپه ده پتنگان یو و طواف ته څراغ نه لرو

زړونه مو تور شوي ګویا سپین پکې داغ نه لرو

حیف دی زنده ګي شوه خپه تېره که ضدي نجلۍ

اوس یې پخلاینې ته باني او درواغ نه لرو

قهر د یزدان به مو وهي آخر پخپل عمل

مرو به له نیستیه په کفن کې به چاغ نه لرو

کله را مالوم شي کله ورک شي ښایسته جانان

ژوند مو خوب او خیال شو له راستیه سراغ نه لرو

هاغه د خوښیو محفلونه د نغمو وطن

اور ته مو ایله کړل و بلبلو ته باغ نه لرو

مورِ که بنجاره یو د کمال غزل لرو

لار ګمراه ته ښایو په خورجین کې دماغ نه لرو

۱۳۷۸/۰٦/۱۲ - کابل پوهنتون

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د یار د تورو سترګو په ادا کې پېښ شي جنګ

عجیبه ده په نیمه خوله خندا کې پېښ شي جنګ

زموږ له مرګ او ژوند سره تړلی دی مدام

تر منځ مو هم جفا کې هم وفا کې پېښ شي جنګ

د کومې بورې مور را پسې شوې ده ښېرا

چې وخت ناوخت مو ښکلیه په دعا کې پېښ جنګ

د اوښکو وینو رود به ځنګه نه راځي آخر

چې بس د سولې امن ابتدا کې پېښ شي جنګ

د سرو کفارو شپو نه چې را ووځي افغان

افسوس چې بیا د سپین اسلام رڼا کې پېښ شي جنګ

د ښکلي وطن مینه محبت کې لېوني وېل

هر ځل د څو هوښیارو په سلا کې پېښ شي جنګ

کماله تر بل چا پورې يې نه رسېږي زیان

که مینه کې د زړونو په درزا کې پېښ شي جنګ

۱۴۰۵/۲۰۰۱/

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راغلمه د هجر له بلاده ته اوس چېرې يې

نه مې وځې هېڅکله له ياده ته اوس چېرې يې

نه دې وينم، ړوند نه يم، خو حس مې کړې هر لورې ته

څه وخت دې عادت واخيست له باده ته اوس چېرې يې

دا ويشتلې زړه اوس چاته ور وړمه په څه نامه

څوک به يې را جوړ نه کړې صياده ته اوس چېرې يې

هر اسوېلی ستا د نامه توري شي غزل غزل

جوړه قصيده شي له فرياده ته اوس چېرې يې

ذهن کې دې جوړ کړم بېرته ړنګ شې د کابل په څېر

زړه سترې دې کړمه اعتماده ته اوس چېرې يې

ګرده شپه مې وکتې خو ورک وې چېرته تللی وې

يه د کمال خوابه نامراده ته اوس چېرې يې

۱۳۷۹/۰۶/۲۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په پورې بام په موسکه خولګۍ يار ښه ښکارېږي

په سپينه مينه غاړه کې يې هار ښه ښکارېږي

دا خلک لېوني نه دي چې ښه دې ساتي خيال

کاروانه!* په غزل کې دې چنار ښه ښکارېږي

بيا توره تاريکي شوه په څراغ کې نشته تېل

اميد په تروږمۍ کې د سهار ښه ښکارېږي

خوښۍ راته پېغور شي ربه داسې شوو عادت

بس مورې ته په ويرونو کې بهار ښه ښکارېږي

زما په خيال اوس دومره اوسېله نه شوه را پاتې

چې وواېو د وصل انتظار ښه ښکارېږي

۱۳۷۹/۰٦/۰۴

غزل

څه بې پروا او څه زړه توري چې له ناز ښکارېږي

د کلي ښکلي نن په بل ډول انداز ښکارېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

آشنا سندره دې را واخیسته او ودې ژړل

ماته خو دا د کومې پټې مینې راز ښکارېږي

کوم جادوګر مې خدای خبر په سترګو څه کړي دي

توره بلبله هم هوا کې راته جاز ښکارېږي

ته ورته دومره جګ او ټیټ شوې غرنیه آشنا

دا ستا خبره په والله که ورته پیاز ښکارېږي

د محبت یوه سرمسته پیلامه یې ګڼم

چې ځان شي خیال او خیال د دنګو غرونو باز ښکارېږي

۱۳۸۰/۱۲/۱٦

غزل

ملنګ څه غواړي؟ دیدن ، پښې خواب ورکا

په کنډول چې یار د شونډو شراب ورکا

د دنیا د هوښیارانو بل څه کار دی

بې له دې چې و مجنون ته عذاب ورکا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاشقان چې د شپې ګرځي پرې پوهېږم

که څوک پور ورته په سترګو کې خواب ورکا

که د امن بهار راشي پدې سيمه

بختورو ته به زېرى ګلاب ورکا

آدم خان د زمانې په زړه چاودون دى

درخو نشته چې د مينې رباب ورکا

د دنيا محبت ګويا روان سيند دى

عبث کار دى که څوک زړه په درياب ورکا

زرمنى د غم وځه* کمال اوچت کړ

خداى ج په زړه کې توان د صبر او تاب ورکا

۱۳۷۹/۰٦/۲۸

د بهار نښې

تالا چې مو کاروان د حوادثو په توپان شو

طبيب مو د زخمونو له پټيو نه ستومان شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مرګه خلاصی نشته خو وېرېږمه ترې ځکه

په زړه مې د وطن د آرامۍ پاته آرمان شو

له موسکې خولې ټوکمار آشنا مې کرکه ځکه راشي

دا ګران افغانستان چې مو په ټوکه ټوکه وران شو

د ژوند په داسې پېر کې له شلمې پېړۍ ولاړو

په تېښته له خپل کوره راته ټول جهان حيران شو

سندرې شوې سلګۍ، ټپې شوې ساندې ساندې

بدل په فريادونو د اتڼ چې ياقربان شو

اتڼ ته به مې څنګه وزر وسوځي يارانو

چې پاته ژړه غونی مې د وير په چم جانان شو

قيامته ستا راتګ خو څه خيالي افسانه نه ده

ايمان په پر تا پوخ شو چې نن هر سړی په ځان شو

يو ورور مې د قابېل د لارويو سره مل شو

د بل ورور د وژلو نيت يې وکا او روان شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کماله د بهار د راتلو نښې مو همدا شوې

چې گرم په مرگونو د جنگونو سوړ میدان شو

۱۳۹۷/۰۱/۰۲ -سردار احمد جان کالوني، کرایي کور

ماتېږي که روپۍ باندې حجاب د تورو سترگو

تر تېولو وړاندې زه نه کوم خواب د تورو سترگو

ژوندون څه دی؟ او مرگ څه دی مین به پرې پوهېږي

په مینه کې د هو او نه ځواب د تورو سترگو

دا گرده شپه چې گرځي سربداله ملنگان دي

بس ځښلي يې کنډول کې دي شراب د تورو سترگو

۱۳۷۹/۰٦/۰۸

غزل

يادونه دي اوس لوی شول ځومره غلي مهاجر دي

شوخي د زړه پر بام نه کوي سترې مهاجر دي

پستې او سپينې شگې يې په وينو تکې سرې دي

په لويه لار کې خدايه چا ويشتلي مهاجر دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه له هر لوري غريبۍ پسې را وتي

زموږ د زړونو زخم ته راغلي مهاجر دي

نفس نفس آهونه شوم، ګرېوانه ځای خو ورکړه

له سترګو نه څو ځاڅکي ښوېدلي مهاجر دي

دا نن چې څنګه زه په محبت ور پوهېدمه

افسوس چې شېبه وړاندې هغه ښکلي مهاجر دي

کشميره په ښايست کې يکه تاز شوې څکه پاته

چې اور کابل اخيستی زنده سري مهاجر دي

۱۳۷۹/۰۳/۱۵

غزل

نه پوهېږم څه وخت دی سهار دی او که ماښام دی

بس ښکليه نور څه نشته په خوله ذکر ستا د نام دی

ملګرو خپه نه شی در ښايلی خو يې نشم

جانان مې پټ نيولی د زړګي د تخت مقام دی

ترلې دروازې دي په کوڅه کې خير نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځه ملنګه یاره خیراتي دیدن پر بام دی

شېبه له کال اوږده شي د محبوب په انتظار کې
ساقي کراري غواړم سوال د میو د یوه جام دی

دیدار مې د جانان کړی د حسن په حرم کې
منصف مې بیایي دار ته دغه کفر که اسلام دی

د خیال د جزیرې تمام وګړي ورپسې شول
کمال خو نن د حسن د لښکرو مست امام دی

غزل

لکه وطن ته دوباره چې روسۍ لیکه راشي
داسې له غمه زما یاره خولې ته کړیکه راشي

دردونه څه دي؟ یاره زه او ته پرې ښه پوهېږو
بس د هجران له وېرې زړونو ته مو څړیکه راشي

په رڼا ورځ منې په شمار څلور پنځه ورکې شي
د جهالت پرده په سترګو چې تاریکه راشي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسارت تور زنځيرونه به اوبه کړي د زړه

که د ايمان وړانګه لايزر غونډې باريکه راشي

دغه تر منځه فاصلې د اور لمبې دي که نه؟

که وي، پرې وژاړو چې ټينګه مو اړيکه راشي

۱۳۷۹/۰۲/۱۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

معصومه څېره راشي تصور ته ژبغړاندې

پوهېږم زړه ورنيسي د نظر د کېږدو مراندې

د خيال شاهين مې ګرځي پاس د هسک په کنارو کې

کوترې د بام څاري چې را وځي به د باندې

اول يې نابينا کړم بيا ګړنګ ته يې ور سيخ کړم

شاباس د تربورانو دی لا وايي مخ پر وړاندې

بيا تور وربوز وهلې لکه شپه په ګودر راغله

دوې سترګې يې د ستورو په شان غړندې ځلاندې

د خيال په جزيره کې چې کمال يوازې ناست ؤ

له ژونده يې زړه تور ؤ ور په ياد وې د چا ساندې

غزل

لکه د سرو کفارو ليکه چې وطن ونيسي

داسې دې ياره ټول غمونه زما تن ونيسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په لحظه کې مړ ژوندی د یار لپاره
ځکه مې سوې بڼه رنګ د کورکمن ونیسي

له عاشقۍ به یې بېزاره تر هغې نه شمه
څو چې د مینې نذرانه تشه لمن ونیسي

زه لېونی یمه که مړ یم ددې ښار خلکو ته؟
څوک مې په تیرو ولې څوک راته کفن ونیسي

صیاد د مینې بام ته وخوت خدای دې خیر کوي
د چا د روح سپینې کوترې ته به ږدن ونیسي

امن به هله دا په زړونو صادقان راولي
که د خپل لاس لستوڼې غلې میرخمن ونیسي

زه په دې خیال د محبت پرې په زړه کې ساتم
چې ګوندې خدای د غضب دېو په ځنکدن ونیسي

۱۳۷۹/۰۲/۱۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا څنګه داسې ژر مې ګل اندام له یاده وځي

سهار مې په زړګي ناست وي ماښام له یاده وځي

د چا د نوم په یاد نن شپه په وجد یم راغلی

له سترګو نه مې خوب تښتي آرام له یاده وځي

د یار د وصل دارنګه اثر را باندې لوېږي

د مینې څو خبرې او سلام له یاده وځي

لږ صبر چې راپوخ یې کړمه بیا به یې در چوف کړم

د عشق دا ګوډ او مات منتر مې خام له یاده وځي

د کلي نصواري آشنا د ښار تر ساقي ښکلیه

که وار نصوار دې راکړل بیا مې جام له یاده وځي

تر څو به دې کوڅه کې یم ولاړ ژبون وهلی

تر هغې څو مې هاغه پورې بام له یاده وځي

اف جنګ چې د بهار دا سره او سپین ګلونه واخلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان مې که افغان شهيد گمنام له ياده وځي

منزل ته رسېدل مو دي نيولي په نظر کې
خو حيف! چې اراده مو گام په گام له ياده وځي

غزل به څومره ښکلی ؤ که دا غمونه نه وای
چې مورِ نه د روسي يرغل انجام له ياده وځي

کمال زما په دې کې دی چې بت نه نه وېرېږم
د خدای په کلمه مې ټول اوهام له ياده وځي

۱۳۷۸/۰۹/۱۰

باران

په هجر کې چې کله خورِ جانان را په ياد شي
د وصل په اسره زړه کې يزدان را په ياد شي

بې واره مې له خولې کلمه وځي خدايه خير!
پر ماين پوښلې لاره چې اوښان را په ياد شي

له تورو غټو سترگو نه چې اوښکې شي را زېر
د ښکلي وطن شړکنده باران را په ياد شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لحظه د سولې ښاپېرۍ په خیال کې راشي

په بله د جنګونو تور دېوان را په یاد شي

ملاله به اوس چاته ټپې وايي د میوند

چې تښتي الوتکه کې افغان را په یاد شي

زه څوک یم او څنګه داسې خاورې شوم د پښو

اف ګل یم رژېدلی یم خزان را په یاد شي

ناپامه چې د خیال له شمې تاو شم که پتنګ

چې وسوځم کماله بیا خپل ځان را په یاد شي

۱۳۷۸/۱۰/۲۰

دغه ښار خو په رښتیا چې د ځنګل په څېر یو ځای دی

د چا خوی ګیدړه برخه د چا برخه لوړ همای دی

څوک راضي له خپله ځانه او راضي ترېنه لوی خدای دی

څوک د ځان په ویر اخته دی په نارو او په وای وای دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما شوه ډېره خوښه زنده ګي د ښکلي یار

زنده ګي د ښکلي یار او سادګي د ښکلي یار

که سر یې د رحمن (ج) په حضور خم شولو یو وار

لښکر کفار به مات کا بندګي د ښکلي یار

دا برګې الوتکې د زړګي ورانوي ښار

که برندې برندې سترګې دي جنګي د ښکلي یار

دا زه چې نن شاعر شومه د حسن د دربار

نیمرخه را ښکاره شوه تازه ګي د ښکلي یار

را یاد کړي د وطن غاټول ګلونه د بهار

چې سره شي له حیا نه اننګي د ښکلي یار

که څه هم خطر ډېر لري له لرې اشارې

خو خوند کوي پر بام دیوانه ګي د ښکلي یار

کمال په ټپه ستایي او منګی وهي کرار

له بر ګودر نغمې دي په شرنګي د ښکلي یار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۹/۱۱/۲۵

لوبې

یار مه کوئ نور بس دي له خپل ځان سره لوبې

له ښکلي او له ګران افغانستان سره لوبې

د پاکو شهیدانو له آرمان سره لوبې

په لوی خدای د پاخه او کلک ایمان سره لوبې

"د پورته ور توکلو لاړې لوېږي پرخپل مخ"

چې څوک کوي له برېښنده آسمان سره لوبې

دا توکه دې نور نه شي اوږده سترې بې مانا

چې وږی نس مزدور کوي له خان سره لوبې

دا څوک يې؟ يو ځل واخله له روسانو زموږ حال

بيا خوښه دي که وکړې له افغان سره لوبې

د کلي او مالت خلک څه غلي غلي وايي

کمال به لېونی کا له جانان سره لوبې

۱۳۷۸/۰۹/۰۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یاغي شو غم نن له مریو چې کمزوري نیسي

سبا یې ګورئ د همه کلي سرزوري نیسي

پردېس ظالم دی نن یې بیا په وینو ولمبول

د خیال آسونه د اغزو بار ته شاتوري نیسي

سندرې مه بولی قاصد داسې پیغام راوړی

ورا به شي چور او ناوکی به آدمخوري نیسي

د څمکې سپین او تور رنګونه یې په زړه جوړ نه دي

عنقا د شعر مې له هسکه راڼه ستوري نیسي

۱۳۷۸/۰۹/۰۳

یو بیت

چې اور یې په زړګي کې د وطن له غمه بل وي

هماغه مو شاعر د زمانې شو او ادیب شو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سپین مخ د ښایستوکي جانان برېښنده سور خال دی

ته وا سم دستي لوېدلی د شپونکي پوځې ته لال دی

په کنډو کې اوه رنګه د ټیکري پېڅکه ښکاره شوه

ماوې دا دی پسرلی شو را مالوم د بوډۍ ټال دی

دا د مینې پیلامه وه چې زړګی په درزېدو شو

ته وا جنګ دی په میوند کې شرنګا شرنګ د تورې ډال دی

بس لحظه لحظه تصویر مې د لیلا سترګو ته کېږي

خوب آرام یې رانه وړی تر جنونه تللی حال دی

آدم خان د زمانې یم خپل رباب په کمره ولم

درخو وړی له هر تاره د ژوندون ها سر او تال دی

تور دېوان په ورا راغلي بیا وړه ښاپېرۍ بیایي

وریسې د خیال په دښتو لېونی غوندې کمال دی

د زمري ۲۳مه، چک وردګ، اله خېل کلی /۱۳۷۷

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زما وروکي زړه باندې چې غم نه ځایېده

له سترګو بهیر مات شو پکې نم نه ځایېده

افسوس چې مې د خیال په دغه دومره وسعتونو

د ښکلې ښاپېرۍ پکې قدم نه ځایېده

د ژوند کتاب مې واړاوه تمام پکې جنګونه

یو حرف پکې د مینې او د زغم نه ځایېده

د ایسته غورځولو راز یې داسې شو مالوم

په جېب کې یې کلدارې وې قلم نه ځایېده

په تول که تلل کېږي نو له سل خرواره اوړي

اف نه کابله ستا په غېږ ستم نه ځایېده

۱۳۷۸/۰۵/۰٦

غزل

دا خومره بې مزې او خوندوره زنده ګي ده

لحظه کې را پخلا او مروره زنده ګي ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړونو پر صحرا چې زغلوو د جنګ اسونه

همدغه زموږ خوښه راته غوره زنده ګي ده

کرل دي او رېبل دي خو پرې ونه پوهېدو

چې مینه محبت کې څومره غوره زنده ګي ده

غینګۍ وهي آخر به ځان ور واچوي پخپله

د ګور تر څنګه زانګي مینجوره زنده ګي ده

د درد په سره بټۍ مو زړونه څکه کرار اېښي

له یار سره شریکه بې باوره زنده ګي ده

د ښکلو ښکلو پېغلو د سرو سترګو عکس دې واخیست

چې شپه او ورځ دې شور کې سمندره زنده ګي ده

یو وخت ؤ چې مجنون ورته ویلي وو پټ غوږ کې

کماله د لیلې هره خبره زنده ګي ده

۱۳۷۹/۰٦/۳۰

غزل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د اوښکو تسلسل دی د کابل د مړي وير کې
د جنګونو اور کې نغښتی د مجبور په رنګ مې يار دی

بس د خدای له مينې پرته آدم زاد ته غاړه نه ږدي
دا چې دار ته مخامخ دی د منصور په رنګ مې يار دی

چې په زړه مې خوږ لګېږي خدايه ته يې راته ساتې
د شمال له تاکه څوړند د انګور په رنګ مې يار دی

دا زما د ذهن رنګ دی او زما د خيال تصوير دی
دا زما د زړه خبرې د منظور په رنګ مې يار دی

تکې سرې سترګې يې دواړه قصيدې دي زر بيتونه
د غزل په شان موزون دی د مخمور په رنګ مې يار دی

که ښکلا خوشالي بولې او بدرنګه ټول غمونه
نو کماله بخت مې ويښ دی د سرور په رنګ مې يار دی

۱۳۷۹/۰۵/۱۲

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خدای خبر څنګه ستا د سترګو او زړګي له وېرې

پېغلوټو پورته کړل اوړو ته خپل منګي له وېرې

لکه مېږی د غم سېلاب واخیستم وړي مې یاره

په یوه وچه پاڼه ناست یم د مرګي له وېرې

زه به د امن ترانې څنګه په شرنګ ووایم

زما جانانه چې دي سره شي اننګي له وېرې

لکه شاتوت ونه د زړه وینې په تاسو خورمه

د نصیب لاس کې څلېدونکي تبرګي له وېرې

خدایه نجات غواړم له کفره زړه ته لاره باسي

ځکه را یاد شي د صنم د بنده ګي له وېرې

۱۳۷۹/۰۶/۰۳

غزل

زه خو ساده د غره کوچۍ وم یاري څنګه کېږي

د التفات را اړولو یاري څنګه کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تورو غرونو ښویېدلی کاڼی زړه لرمه

د یار کوڅه کې نرم شوی باري ښنګه کېږي

چې بې له خدایه مې د هېچا پروا نه ده کړې

نو مرور جانان ته وایه زاري ښنګه کېږي

څه عجیبه غوندې حالت مې ټول وجود نیولی

د غره او سمې محبت خماري ښنګه کېږي

د ژوندون ګرځنده کماله راته دا ووایه

په غره لوی شوی بنیادم به ښاري ښنګه کېږي

۱۳۷۹/۰۶/۳۰

غزل

ترخه ښه نه دي یاره قند نبات را واړوئ

د زهرو پرځای لیپې لیپې شات را واړوئ

یو بند د غزل ښکلی کړئ د حسن په یوسف

او بل یې زلیخا ته اشارات را واړوئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په برندو برندو سترګو ځنګه زړونه کړو زهیر
کاته د محبت په التفات را واړوئ

ایمان څه دی؟ بس خدای ته د اخلاص یوه سجده
اورونه په پیرو د لات منات را واړوئ

د اوښکو نذرانه پرته له ویره ده نور څه؟
میړونو خوی د ښځو له صفات را واړوئ

۱۳۷۷/۰۷/۱۲

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په شونډو کې موسکۍ نغمه سرای را یادوي

ښایست یې عجیبه دی زړه کې خدای را یادوي

دا تور چاینک له مخې لرې کېږده نن آشنا

د لوړ چینار تر سیوري لاندې چای را یادوی

د شنو سترګو خاوندې ته چې ګورمه شم خوښ

د سرو روسانو تېښته کې "دوای "را یادوي

د کلي د خان زوړ واسکټ مې نه شمه لیدای

د ښکلي کابل سټړی نان ګدای را یادوي

کماله خیال ته وایه د پامیر څوکې پرېږده

چې ماته مې د تېر برم همای را یادوي

۱۳۷۸ � لیندۍ

کوچیانۍ مینه

څه خوشالي به زموږ خوارو په وطن کې راشي

چې ناوکۍ خاورې په سر زوم په کفن کې راشي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يارانو لاس نيسى صهبا به له جنته راځي

که تلوسه د شهادت مو په بدن کې راشي

د رابعې (رح) ياد به تازه کا د وطن پېغلوتې

که رياضت يې بس په سترګو د ديدن کې راشي

په کوچيانۍ مينه وېربېرم ماين يې ونه وهي

که لوړ اوښان د شنو غونډيو په لمن کې راشي

په يوه ګولۍ د سولې سل او زر کوترې لګي

سپينې بڼکې يې له پاسه په چمن کې راشي

کماله جار شم لا تر اوسه دې رنځوره مينه

لکه وږه ښاپېرۍ زړه ته په ختن کې راشي

۱۳۷۸/۰۵/۲۰

د درد له ښاره د فرياد تر کلي

په زړه مې څه ماشومه تمنا راورې وه

لاله شونډو د يار ته مې موسکا راوړې وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلکه څه مو خیال دی لېونی نه وم نشه وم

له ښکلیه له ساقیه مې صهبا راوړې وه

سنګدل صیاد خندل چې وې کاته ټپي بدن

ټوکرۍ د غم د غشو مې پر شا راوړې وه

که اوښکې په رښتیا وای د باران په څېر خوړې

صحرا د ګرېوانه بې مې ګیا راوړې وه

افسوس دی ما وې روغ به شم له رنځه د هجران

د زهرو یوه نمړۍ مې په دوا راوړې وه

د سمې په غلو واوښتم را پرې یې نه ښوده

د غره له هسکې څوکې مې امسا راوړې وه

د درد له ښاره راغلم د فریاد په کلي مېشت

کمال دی له ظلمته مې ښکلا را وړې وه

۱۳۷۸/۰۴/۱٦

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

غزل

عشق وې چې لمبې کا د سره اور په شان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه زړه دی ګرم د لاهور په شان

څه به حد جاري کا دا ضمیر امام
غلو سترکو یې لال زړه ووړ د پور په شان

مه را یادوئ د ښکلي یار هجر
بد را باندې لګي د پېغور په شان

لوی وینم وړوکي لوبې وکاندي
ډېر واړه را ښکاري د ټایګور په شان

زور منم بېشکه چې یزدان لري
نور مخ په زوال د څټک لور په شان

ډېر راته دا دواړه عجیبه برېښي
غم دی له کمال سره د ورور په شان

۱۳۷۸/۰۴/۲۰

کابل پوهنتون، مرکزي لیلیه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکه

له نورو څه کوې، له ځانه مې هم کرکه راشي

چې د وفا د تلې خوا مې د يار د سپکه راشي

داسې ياري به د عرش خدای په آفرين وستايي

چې د زړو خونې په يقين پاکې له شکه راشي

زه که هر څو وايم چې لور د يزدان دی پر ما

غريبان وايي دينار څه رنگ له فلکه راشي

چې يو او بل ته مو په ښه خبره ملا ماتېږي

خدای مه کړه ښکاري نن سبا کې به مو ورکه راشي

غزل مې نن دې ښکلو ښکلو سينگارونو وخوړ

حيا يې بس له سره پېزوان او له چسپکه راشي

سنبله ۳۰- ۱۳۷۸

د ايمان خبره

چې زلمي د شهادت له خوږ آهنگه سره اوسي

خيال د حورو د جنت کا له پالنگه سره اوسي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودايي شمې په اوښکو د بېلتون ناره خوره کړه

د شپو توره سيلۍ راغله له پتنګه سره اوسي

د بابا د دنګو څوکو زمريه چېرې ولاړې

يو ګيدړ غليم را بلوسي له نيرنګه سره اوسي

له هغو به څه ډارېږو چې په باټ مرض اخته وي

چې په وچه د اوبو له مږه نهنګه سره اوسي

چې په زړه يې ايمان نه وي څه د تورې سړی نه دی

سره کفار خو داسې ډېر دي له تفنګه سره اوسي

د يزدان امر به هله پښتانه تر سره کاندي

چې سورې سينې د کفر له خدنګه سره اوسي

په ګودر د جونو شور ؤ، څه تپې مې واورېدلې

په کمال ديدن حرام دی له بې ننګه سره اوسي

وږی ۲۲- ۱۳۷۸

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ویر مو خوراک دی له یارانو فراموش پاته یو

دا چې په سپینه ورځ له یو بله روپوش پاته یو

په خوله څه نه وایو د زړونو راز په سترګو وایو

ځکه بې زړه یو د ګلرخو له آغوش پاته یو

د یلدا شپه څومره اوږده شوه سباوون نه لري

د زلما خوب مو زنګوي ورته مدهوش پاته یو

څوښ د تکبیر مو په خوله وچ شو او روپۍ واخیستو

د شهادت له قافلو نه وطن فروش پاته یو

وایو په سترګو شوو چې لاره مو کړه خپله ورکه

بس د لټانو مجموعه د ژوند په دوش پاته یو

کماله داسې نازولو د وطن ته وایه

میرخې مو ناخې له خوښیه موږ خموش پاته یو

۱۳۷۸/۰۳/۰۱

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل پوهنتون، مرکزي ليليه

غزل

لکه بلبل چې په يوه ناره گلزار ونيسي

داسې د ښکلي يار نغمه د زړگي ښار ونيسي

ستا په راتللو خپه نه يم غرنيه آشنا

خپه په دې يم چې د سمې غله به لار ونيسي

کوډگره حسنه لږ زمونږ پر سيمه گام را واخله

چې پاړوگر د عشق کوڅۍ ښامار ښامار ونيسي

زمونږ پر کلي به خوښي دوباره هله راځي

چې د گودر غاړې منگي کتار کتار ونيسي

نه مو وږمه د بهار حس کړه نه د ښکلي سهار

د محبت څانگې به څه رنگ د گل بار ونيسي

که دې کاته د محبت وو ښايسته جانانه

کمال به شعر د چامبېلو درته هار ونيسي

۱۳۷۸/۰۲/۰۵ -کابل پوهنتون، مرکزي ليليه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو خوب يوه کيسه

کيسه ده خوب ته راشي دوامداره غونډې وي

د حسن شهزادګۍ ډېره بيماره غونډې وي

د اوښکو رانه څاڅکي يې د ګل پر شانې مخ

ښوييږي کښته پرخه د سهاره غونډې وي

تاوجن آهونه باسي له سلګيو وي همراه

د يار په انتظار کې ناکراره غونډې وي

د خضر(ع) د حيات د چينې راوړي څوک اوبه

خو نه يې ښبي يارانو څه هوښياره غونډې وي

"که ګوتړه له جامه اخلم نو ژوندون دی د ابد

نو څه به يې مزه وي چې بې ياره غونډې وي

يو مرګ په پټ کې ښه دی نه د زرو کالو ژوند"

له زيسته څه بېزاره څه ديندارە غونډې وي

د حسن کرشمې يې غزونې کا تر زړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولو سهيليو کې سالاره غونډې وي

په ويښه مې تعبير ويل آشنا مه کوه غم

د خوب کيسه جادو کا اداکاره غونډې وي

۱۳۷۸/۰۴/۱۷ -کابل پوهنتون

غزل

د هر غزل يوه مسره شاعرانه وړاندې ځي

لکه ګودر ته چې پېغلې مخې مستانه وړاندې ځي

په بر کنډو ديوان نښتي تور او سپين نه ګوري

يار که هوښيار نه وي نو خدايه ديوانه وړاندې ځي

زما جانان په زړه صادق دی "نه" به ونه وايي

د اور ډېری ته بس په نيمه اشاره وړاندې ځي

پخپل وطن يې د څه ټيکې ځای ونه مون ربه

د افغان کډه په کوم لوري بيهوده وړاندې ځي

د هجر شپه څومره اوږده شوه زما لويه خدايه!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لحظه د انتظار له کال اوږده وړاندې ځي

پاس د غونډۍ پر سره وړه ښاپېرۍ خيال ته راشي

لاندې ماينونه دي، کمال خرامانه وړاندې ځي

۱۳۷۹/۰٦/۱٦

خوب

کافر خوب مې ليدلی بيا څه چل غونډې ښکارېږي

لوی وير د زړګي تخت نيسي کارمل غونډې ښکارېږي

په ذهن مې بوج راوړم پسرلي يادونه نه وي

خيالونه مې تورتم کې يرغمل غونډې ښکارېږي

ورځم د آشنا کلي ته خو لار مې ورکه کړې

هر موړ د کږو لارو مې اجل غونډې ښکارېږي

مېلمه د هسکو څوکو د جونګړې شم ناپامه

له وېرې زړه رپېږي کوربه غل غونډې ښکارېږي

په مينه مې له پاسه چا ړوند بم وي ګوزار کړی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې کور مې سوي وران مورچل غونډې ښکارېږي

له لرې د خوارۀ آشنا کوکارې اورم ځمه

خو پښې وي پردۍ شوې پل مې شل غونډې ښکارېږي

کمال سرکشه مات کړل روايات د خوب ويلو

تعبير د زمانې د پير بدل غونډې ښکارېږي

۱۳۷٦-غويی

غزل

پستې پستې خبرې او د سترګو جنګ کې ژوند

زموږ د زړه آرمان دی د دلبر په څنګ کې ژوند

دا خوی د مېړنو مې ډېر خوښېږي په والله

د تورو په پړکا کې د وطن په ننګ کې ژوند

هر تيت پرک اولس ته په بدل کې ورکړ خدای

د اوښکو سمندر، خپته د غم نهنګ کې ژوند

های کاشکې مې ليدلی وای د خپل وطن يو ځوان

چې ببرته را په زړه کا د ځوانۍ په رنګ کې ژوند

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قمار د محبت مې بایلولی دی یو وار

نو ځکه خوښ مې نه شو د روپۍ په شرنګ کې ژوند

۱۳۷۹/۰٦/۱۷ -پېښور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځم د ژوند خمار لتوم لپه شراب پور غواړم

ځکه خو له خدایه میکده کې ساقي ورور غواړم

های منصوره ښکاري ستا د یون لاره مې ونیوه

بیایي مې چې دار ته زه د هاغې مینې تور غواړم

بېرته چې خواږه توتیان یادونه پرې را والوځي

بڼ د تخیل مې په رنګین سپرلي سمسور غواړم

ما په کاڼو وولی له ښاره مې بیا وباسی

زه د لېونی مینې سینه کې هاغه شور غواړم

خدای په سر شاهد دی چې درواغ مې په خوله نه راځي

خوله مې دې شي ماته که به زه یار ته پېغور غواړم

یه د همه حسن ربه سر به نذرانه درکړم

بس لحظه دا خوږ جانان د خیال په نیلي سپور غواړم

یاد چې د ناهیدې ښاپېرۍ بېرته تازه کاندي

پېغلې کابلۍ ته مې ګانه د ایمان زور غواړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۹۸/۰۵/۰۵ -پېښور

غزل

غزلو کې راځي او په لنډيو کې راځي

هر ياد يې که بهار په گل غوټيو کې راځي

هوسۍ اروا په ترهه شي د تېښتې گوري ليار

صياد جانان د خيال په شنو غونډيو کې راځي

د عشق بنديخانه وي شرنگا شرنگ مې شي تر غوږ

دلبر وي غلی غلی په بنگړيو کې راځي

دا سپين مخ يې له تور پوړني داسې شي ښکاره

سپوږمۍ لکه د شپو په تروږميو کې راځي

د تورو جټو زوږ مې کا له حاله غير حاضر

د کلي ښاپېرياني په ناندريو کې راځي

سپرلی په څه نخرو راوړي تک سره غاټول گلان

خوږ ورم يې د پېغلو په څونډيو کې راځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خيال د غرو لمنې وې هاى هاى وې د کوچۍ

ساده مينه د زړه طور ته کېږديو کې راځي

په هجر کې نور څه دي؟ بس يو خيال څو خاطرې

محل ته مې د ذهن په سياليو کې راځي

۱۳۷۷/۰۹/۱۲ -پېښور، نوتيه، کرايي کور

غزل

سلام چې د حسينو له بلاده نه راځي

که وږم چې د ورک انځر له باده نه راځي

د خيال کبلۍ اروا کړه مالومدار غشي ټپي

خبر مې له خواږه جانان صياده نه راځي

د هجر ناکردي وې شوم په ورکو لارو سر

د زړه په پېچ او خم کې مې آباده نه راځي

"د زهد او تقوا راته مالومه ده ښه ليار

خو څه وکړم سجده مې له بنياده نه راځي"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پل مې په گناه ایښې د وخت شوه تقاضا!!

لږ شرم د پیرانو له ارشاده نه راځي

د زړه د کوڅو روي یې هر وختې ژړوي

له ویره د دیدن آرزوګۍ ښاده نه راځي

کمال یې په غزلو د ستاینې دی لېوال

پې مخې یارانه بل څه کې یاده نه راځي

۱۳۷۷/۰۹/۱۰

غزل

ډېرې راپاته دي په درویشت کاله جنګ کې باروت

الله تمام کړي نور د سولې په یوه رنګ کې باروت

زموږ امیر، زموږ امام، زموږ جنرال پرېښودل

هم په شمال هم په جنوب هم په سالنګ کې باروت

بس دا وطن د هغه چا شو چې یې ډېر ولرل

د نفرتونو، بد بینیو پخپل ځنګ کې باروت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د زلمیو سر او کار ورسره نه وای نو بیا

پېغلو به نه ستایل سندرو په آهنګ کې باروت

د نسواري آشنا د لاس د غوځېدو وېره ده

د تمباکو په خیال یې واچول آونګ کې باروت

کماله دلته د یو څو کسو سلا پرې شوې

چې ځوانۍ واخلي له ولسه په قلنګ کې باروت

۲۰۰۱/۱۱/۰۲

پسرلی

لمر نه دی غلت مو د خوبونو ها تعبیر دی

دا خو اور اخیستی هسکې څوکې د پامیر دی

مه راځه سپرلیه د راتلو لیارې دې نه وینم

تاو ترې تور دېوان دې ښایسته وطن اسیر دی

موږ خو د سهار ستورې په تور افق کې نه وینو

تا بیا د راتلو نیولی څه شانې تدبیر دی

ګل خو د بلبل له سندریزو غاړو ساه اخلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته دي کاغ، کاغ نارې تور زاغ مو د باغ مير دی

تا به ګلان راوړل ما به هار ترې جوړ کا يار ته
اوس به ګلان څه کړم شکسته د عشق زنځير دی
دلته پسرليه ګل د هار لپاره مه راوړه
ګران آشنا مې ورک دی په زړه برید راوړی وير دی

تپ او تور ژوندون شو چې په خيال کې چېرته نه راځي
غم له زړګي وړی د خواږه جانان تصوير دی

وير په ظلم زور له زړګي وکښه د ځوانۍ نشه
دا کمال سپرليه نن په ځوانه ځوانۍ پير دی

۱۳۷٦/۰۱/۰۱

؟

وينه د افغان زلمو سيندونو کې راځي که نه ؟
پېغلې له ګودره په آهونو کې راځي که نه ؟

دا چې نفرتونو پکې ځالې جوړې کړې دي
ياد د محبت به کله زړونو کې راځي که نه؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور چې د غضب ترې را ورېږي دا مو سترګې شوې

چېرته به نو مینه نظرونو کې راځي که نه؟

ډزې شوې، خوښي زموږ په ویر باندې بدله شوه

غم خو ډېر آسان داسې ودونو کې راځي که نه؟

نن چې نیم په نیمه شل او شوټ یو ملامت نه یو

نیم ژوندون خو داسې په ماینونو کې راځي که نه؟

خوب کې له مزاره یوه د سولې قافله راتله

ګورئ د سالنګ په کړلېچونو کې راځي که نه؟

صبر چې شلمه پېړۍ کومه کارنامه لرو

ماتې به د سره ښامار یادونو کې راځي که نه؟

ځانګې ځانګې وچ کړمه د یار د جدایۍ خزان

بیا بهار د وصل موسمونو کې راځي که نه؟

مانو ښاپېرۍ د قاف د غرونو چېرته ولیده

بې نو کله کله خو خوبونو کې راځي که نه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاو مې له زړګي چیچن د درد روسۍ لښکرې شوې

مرستې ته یې څوک په همتونو کې راځي که نه؟

موږه له ویرونو له مرګونو ستومان شوي یو

یوه نیمه ټپه خو به شعرونو کې راځي که نه؟

۱۳۷۸/۱۱/۲۵

غزل

صبر کیسه کوم د هجر که مې هېره نه شوه

یاره شپېه له غمه پرته پر ما تېره نه شوه

که نن ګیدړې مایوسۍ په برېتو لاس را تېر کړل

ته ترې وېرېږه مه ځرګنده ده چې شېره نه شوه

وایي د کلي له یو نیم میلیونه ستورو ډکه

دا هدیره ده خو له خدایه د چا وېره نه شوه

زما په زړه خو له حسرته ځکه اور بلېږي

چې ستا پر زړه له کرکې پرته مینه ډېره نه شوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس تمام عمر دې تندي ته ګورم حال دې اخلم

په پټه خوله دې ښکليه مينه را برسېره نه شوه

زموږ تر منځه به بيا غرونه غمازان ولاړ وي

کماله پرېږده دا خيالونه چې راګېره نه شوه

۱۳۷۸/۰۸/۰۵

غزل

نه هارون رشيد يمه او نه د وخت يزيد يمه

زه د شاعرانو د کاروان د پير مريد يمه

ماته خدای تحفه جنون د شعر په زړګي راکړ

لام د مصرو کاږم پرې او زه د عشق نويد يمه

راوړئ سپېلنی غزل له سره يې را تاو کاندئ

زه نظر وهلی د باګرام د سترګو ديد يمه

حال مې خپل جانان ته په ټېر عمر ښکاره نه کړای شو

بس پخپله ګونګه ژبه ټول شهيد شهيد يمه

مه راغاړې وځه يه د حسن ګل اندامې نن

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کمال ټېپي د ترابان د ګرز په برید یمه

۱۳۷٦/۰۳/۱۳

غزل

زور د واړه بیهانۍ د ښو لوېدلي آس کې نه وي
داسې ایمان په زړه کې ځای لري لباس کې نه وي

چې زړه نازړه یې کلمه وي ترینه لرې ګرځه
مؤمن سړی داسې په وېره په وسواس کې نه وي

که تور رنګونه خوشبوي نو لېوني یې ګڼو
دا د زړه کار دی بې اختیاره چې په لاس کې نه وي

نیت د کعبې د زیارت وکړې میخانې ته ولاړ شې!
بنده در پېښه واقعه ستا په احساس کې نه وي

دا اوښکې ځله تویوي د ملنګانو میرې
پر بې وفا آشنا اثر په دې بړاس کې نه وي

کماله اور د نفرتونو به مو لولپه کړي
د مینې ځاځکی که د زړونو په ګیلاس کې نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوري - ۲۰۰۱م

غزل

لاس تېوې په خوله ښېرا کوې او نه مې وينې

وای پر تا څه وشول جانانه زه دې څنګ ته ناست يم

د مازديګر زېړيه لمره په کنډو درېږه

نن د ګودر د مستو جونو خوږ آهنګ ته ناست يم

بيا تور ديوان په ورا راغلې ښاپېرۍ به يوسي

د آزادۍ ناوې به پورته کړي زه بنګ ته ناست يم

تمامه ورځ مې لټولې خو پيدا مې نه کړې

تمامه شپه دې د يادونو پير ملنګ ته ناست يم

زما يې لاس تر شا تړلي ننداره يې کوم

دا د چا کار دی چې د خپلو وروڼو جنګ ته ناست يم؟

زمانه واوښته د مينې مکتب بند پاتې شو

د چپړاسي بابا په وينو لړند زنګ ته ناست يم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل شهيد شهيد وطن مينه پرې نه ماتېږي

که په زر وارې د کشمير د ښايست رنګ ته ناست يم

جنوري � ۲۰۰۱م � پېښور

غزل

وړوکې بې پروا غوندې ساده وه ښاپېرۍ

له ژونده بې خبره ناديده وه ښاپېرۍ

د مينې په دښت خوځنده سراب ؤ مخامخ

په اور کې د منزل په لور پياده وه ښاپېرۍ

د ټول جهان له کرکې او حسد نه بې پروا

د لوی خدای په دربار کې په سجده وه ښاپېرۍ

واخ کوم ظالم ښکاري ورپوله په يو درز

زموږ د غرو رغونو پرنده وه ښاپېرۍ

د سرو سترګو خاوندې پرون بيا ؤ کړی نيت

د کوم زړګي د لوټ په اراده وه ښاپېرۍ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

میکروب یوه ذره وي پهلوان را چپه کړي

وسواس یاره همداسې مسلمان را چپه کړي

افسوس چې ور مالوم نه شو د خپل لستوڼي مار

که نه نو داسې څوک شته چې افغان را چپه کړي

ته نرمه غاړه نیسه د نادان تربور په تور

آخر به د کینې له زوره خان را چپه کړي

یو آه د مظلومانو به که نن وي که سبا

دا لوړ آسمان له قهره د یزدان را چپه کړي

زما په خیال ددې اولس همدغه شو جهاد

چې زړه کې د نفرت ایښې بتان را چپه کړي

دا یو غزل کماله خدایږو بس دی او که نه

چې تور دېوان د مینې په میدان را چپه کړي

غزل

څوک شته چې وکړي ددې غرونو او غونډیو حساب

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ترېنه لاندې شهیدانو شازلمیو حساب

سرې وچکالي ده را به نشي د کوچیانو کډې

که نه شمېرلو کې به زده ؤ په کېږدیو حساب

بهار که نه راځي دې چم ته څه ګیله مو نشته

خو ډېر کلونه دی پرې پاته د قمریو حساب

ځکه خو ټول ترې بس څلور کونجه دنیا ته ولاړل

د مرو واوښت په دې ښار کې په ژوندیو حساب

د کمپیوټر په حافظه باندې به اور ولګي

که څوک ور واچوي زمونږ د څو زړګیو حساب

که د نادان سړي دوستي د چا په کار راتللای

خلکو به نه کا د هوښیار په دښمنیو حساب

کماله ستا له کمالونو به یو دا ګڼمه

که د چم جونو دې غزل کړ په لنډیو حساب

۲۰۰۱/۰۲/۱۴

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاروان د خیالونو پر ځمکه

ګران کاروان ته

د سپینې سپوږمکۍ په څېر به شپو کې لاس ته راشي
که پاس نه وي ضرور به په اوبو کې لاس ته راشي

دا سور زړه مې د سره او یاغي اس په شانته ورک شي
د یار د برندو سترګو په کتو کې لاس ته راشي

یو خیال تر کوچو سپین غواړم وړې ښاپېرۍ تم شه
کېدای شي ستا د سپین مخ په شیدو کې لاس ته راشي

انځور د مېړنیو د تاریخ خو ډېر آسان دی
د ننګ د ملالۍ په دوو ټپو کې لاس ته راشي

کاروانه د غزالې "ښاپېرۍ ورغوی "ګورم
که خدای کول الهام به پښتو کې لاس ته راشي

۲۰۰۱/۰۲/۱۵

غزل

زما خیال دی هغه څوک چې له زړګي رنځور نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله به ماته په سوال نه کړي چې بې وسه مجبور نه وي

ته لږ تم شه بیړه مه کړه څو خبرې مې په زړه شوې
ستا کارونه د دنیا به یاره دومره ضرور نه وي

د عادت او عبادت تر منځ همدغه تفاوت دی
عبادت د خدای لپاره په عادت کې سرور نه وي

د ایمان په مرغلرو ښایسته زړګی د چا دی؟
دا پوښتنه ځواب نشي تر هغې چې منصور نه وي

څناور وي به وي، اف نه نه څناور په دې پوهېږي
څوک چې خپل کورته اور واچوي دده به شعور نه وي

له قاصد نه مې زړه بد شو وېل یې ها مزې به نه وي
د شمال له شنو تاکونو به را څوړند انګور نه وي

ته د ځان لپاره ژوند کې رنګینۍ غواړې کماله!
ځان رښتیا تر ټولو خوږ وي خو دا خوی د باتور نه وي

۲۰۰۱/۰۲/۲۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن بیا د سپین لستوڼي په تور لاس دی تېروتلی

په خدای چې دا افغان خو په لباس دی تېروتلې

هماغه اقتدا په خردجال پسې ده کړې

د سپین اسلام په خیال چې په وسواس دی تېروتلی

د شل او شوټ انسان د زړه درزا مې چې محسوس کړه

همدغه یې ویل د جنګ په آس دی تېروتلی

زموږ د ژوندون بیه یې په پټو سترګو وکړه

د اوښ په پچه واوښت په الماس دی تېروتلی

یارانو د کمال به تر دې لویه سزا څه وي؟

هر ځل چې د کوم ښکلي په احساس دی تېروتلی

۲۰۰۱/۰٦/۱۲

دښمني

چې سترګې غړوو نو هرې خواته دښمني ده

د لوړو لوړو غرونو مخکې شاته دښمني ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږه کاروبار د ژوندون څه دی خوږه یاره

همدغه چې یې وپالو راپاته دښمني ده

د مینې محبت په بدل چا په انعام راکړه

د کرکې د نفرت د دېو له ذاته دښمني ده

عادي یو، غم یې نه کړو او حیران به ورته نه شو

ګټلې مو په سوبه او په ماته دښمني ده

د سره ابلیس اروا ده که د تور ابلیس اروا ده

ویروس ته هوبهو په صورت پاته دښمني ده

که څوک د پردۍ ګوړې او خرماوو رانه پوښتي

زه وایم چې له دواړو نه ځان ساته دښمني ده

کمال ته یوه ملنګ د راز په ژبه داسې وویل

غزل ته پام لره ګني سبا ته دښمني ده

۲۰۰۱/۰۹/۱۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خدای بنده خومره پرېشانه او دلگیر دی روان

بیا د پنجاب په مزدورۍ پسې فقیر دی روان

په سره غرمه کې چې یخ سیوري ته چا پرې نښوده

مساپر خدای ته ځان سپارلی په تقدیر دی روان

چې نصیحت یې مریدانو په ډاگ وغورځاوه

د مایوسۍ په انتها کې غره ته پیر دی روان

د زنځیرونو په شرنگا ویښ شوو یو چا نارې کړې

دا خو زندان ته د حریت په تور اسیر دی روان!

مورې د خیالونو په اټک غوښتل پاټک واچوو

خدای مکرې ښکارې چې له لاسه مو پامیر دی روان

زما چې خومره په یادېږې بس همدا کیسه ده

د خوشالیو پرځای دې وطن کې ویر دی روان

۲۰۰۱/۱۰/۰۱

بدبختي!!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې وخت ناوخت د ژوند په لاره څوک سوکان خوري اشنا

د سودايي په څېر به رېره او نوکان خوري اشنا

د خيال د توت په لوړه څانګه ستا غمونه راشي

لکه مچۍ چې شات ونکړي او توتان خوري اشنا

مور اورېدلي وو حيران وو هندوان مړي سيځي!!

اوس حيرانېږو نه انسان كه بل انسان خوري اشنا

خصلت د هر سړي د خپل راتلونکي غم بدل کړ

په نه خبره به په دوه پيسو ايمان خوري اشنا

دلته د څو کسو تر مېنځه مصلحت داسې ؤ

ثمر زموږ خاورې ايرې دې غريبان خوري اشنا

د هغه قام به تر دې لويه بدبختي کومه وي؟

مات شي سوګند د خدای په کور چې يې مشران خوري اشنا

۲۰۰۱/۱۱/۲۳

غزل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خیال کې راشي چې پرېشانه سرګردان وي روان

بیا د اور منځ کې د خلیل په څېر افغان وي روان

د زماني د وحشتونو بل توپان په توندۍ

د سره توپان په څېر په ګران افغانستان وی روان

زموږ د ژوند تر ټولو ستره بدبختي همدا ده

بس ورپسې شو که انسان وي که شیطان وي روان

ښايي د میني له وجود نه انکاري شي خلک

که مو ژوندون د نفرتونو په داستان وي روان

خوب مې لیدو چې خردجال د جنت زېری کاندي

په پټو سترګو ورپسې ډېر بینایان وي روان

کماله خدای خبر چې څوک به داسې ووايي بیا؟

هره شېبه مې د زړګي پر سر جانان وي روان

۲۰۰۱/۱۱/۲۵

غزل

د خوشال بابا په کرښه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

را لوېدلی د نفاق له لوړ ګړنګ دی

دا افغان ځکه پخپلو وينو رنګ دی

د خوشال باب وارث هم خپلو وويشت

له سينې نه يې ختلی بوټ خدنګ دی

له مغل د زمانې نه مو ډار نشته

که ډارېږو له اشنا چې مو تر څنګ دی

سيخه لاره پرې ودان وو د وياړ ځلي

پرې ور پېښ شو هر يو ګورو چې را ړنګ دی

پنج و ګنج او تر قدوري پورې محدود شوو

کمپيوټر کافر مو ويشتی بيا په سنګ دی

د ناچاودې بم په شک ترې لرې ګرځو

د يار زړه دی، که تور کاڼی د سالنګ دی

له ورېمو نه ډېر کلونه محروم پاتې

رانه وړی سرو اورونو خوږ لونګ دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر د خپلو اوښکو کې لاهو یو

راپسې د مایوسیو، غم نهنګ دی

خو افغان که هر څو وخوري ګوزارونه

یرغلګر ته به سر ټیټ نه کړي پلنګ دی

۲۰۰۱/۰۹/۲۵

غزل

خدایزده څه شی نشته چې په پېغلو کې جمال نشته

یا یې غوڅ شو تور پېکی او یا یې پرسر شال نشته

وسوه د سندرو شین خالیٔ مو د فراق په اور

وای غزل نیمګړی شو په سپینه زنه خال نشته

تور د جنګ ښامار له سره وطنه را چاپېر شولو

وایي لال زما دی نه منلو کې یې سوال نشته

"خلکه ما د سولې نیلی بیامونډ شاباسی راکی

نور هرڅه پوره دي بس یو آس او درې یې نال نشته"

دا منم بېشکه چې هغه دنیا دوزخ لري

څوک وایي چې دلته دوزخ نشته پښه کال نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر شول شل کلونه له مايوسه انتظار سره

بس دا مو نصيب دی د خوښيو نوی کال نشته

تشې دي سينې پکې د زړونو درک نه لګي

يا که زړونه وي هم پکې وينه د کمال نشته

پېښور ۱۹۹۷

غزل

دا چې نن توپير مو د ودونو او خيرات نشته

وير يرغل راوړی د خوښيو هغه سات نشته

وګورئ چې پير يې خپل مريد په وينو رنګ کړلو

ښکاري خلکه نور مو د پيرانو برکات نشته

خلکه خوښي مه کړئ دا سپرلی هم دی د تېر په شان

تږی بورا ګرځي او د ګل شيره کې شات نشته

لاندې را غوځار شوو د نفاق له ګړنګونو نه

تول ټوټه ټوټه يو لا خو وايو موږ کې مات نشته

خدايه ښنګه چوپې د آذان نارې په کلي شوې

بيا امام شهيد شو، که منار روغ په جومات نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گوتې يې قلم کړې او د زړه په سرو يې وليکل

چاوې له کمال سره قلم نشته دوات نشته

۱۹۹۸ -فبروري، پېښور، پښتونخوا

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library